

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΙΣΤΟΡΙΑ / ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ / ΒΙΒΛΙΑ / ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΡΙΤΩΝ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΚΟΥΤΣΑΚΗΣ- ΣΤΕΛΛΑ ΚΟΡΔΑΡΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

*Τα καφεκοπτεία έχουν
την δική τους ιστορία*

editorial

Ο καφές έχει τη δική του ιστορία στα Χανιά, μια αδιάλειπτη συνέχεια και παρουσία ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα!

Και ως φαίνεται τούτη η... “πορεία” δεν πρόκειται να διακοπεί όσο υπάρχουν μερακλήδες που αρέσκονται στο άρωμα και στη γεύση που αφήνει κυρίως ένας ελληνικός καφές στον ουρανίσκο τους και ικανοποιεί τα γούστα τους. Αυτό επισημαίνουν εξάλλου οι ειδικοί των καφεκοπτειών της πόλης μας που με αφοσίωση στην παράδοση και κυρίως μεράκι καβουρδίζουν και αλέθουν καλά χαρμάνια που επιλέγουν για τη δική μας απόλαυση και μόνον...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

7/3

Ευγένιος

8/3

Ερμής,
Θεοφύλακτος

9/3

Αέτιος,
Λυσίμαχος,
Ξάνθος,
Σμαράγδα

11/3

Θαλής,
Σαβίνα

13/3

Λέανδρος

σελ. 3 - 5 ~ Πολιτισμός,
σερφαρίσματασελ. 6 ~ Σινεμά, συνέντευξη με
τον Κρίτωνα Ηλιόπουλοσελ. 7 ~ Συνέντευξη με τους
Πολυχρόνη Κουτσάκη & Στέλλα
Σκορδαράσελ. 8 - 10 ~ Τα καφεκοπτεία
έχουν τη δική τους ιστορία

σελ. 11 ~ Παιδότοπος

σελ. 12 ~ Βιβλία - Αφορμή

σελ. 13 ~ Για ποια γυναικεία φορεσιά

σελ. 14 - 15 ~ Στη “μάχη” των
ημιτελικών Α.Ο. Κύδων και ΣΦΠΧ

σελ. 16 ~ Υγεία & Βότανα

Εβδομαδιαίο ένθετο
της εφημερίδας
“Χανιώτικα νέα”ΙΔΡΥΤΗΣ:
Γιάννης ΓαρεδάκηςΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΗΣ:
Έλια ΚουμήΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Γιώργος Δρακάκης
Γιώργος Κώνστας
Γιάννης Λυβιάκης
Δημήτρης Μαριδάκης
Μανώλης Μαρκαντωνάκης
Γιάνα Μαρουλοσπίρη
Μαρία Μυστακίδου
Γιώργος Σταυριανουδάκης
Ελένη ΦουντουλάκηΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
Δημήτρης Δαμασκηνός
Βαγγέλης Κακατσάκης
Γιάννης Καλογερόπουλος
Ασπασία Κοκολογιάννη
Σάκης Κουβάτσος
Μανώλης Μανουσάκης
Φανή Μαραγκάκη
Μιχάλης ΧατζηδάκηςΣΧΕΔΙΑΣΗ:
Νίκος ΚοσμάδηςΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ:
Γεωργία Αδικημενάκη
Δέσποινα Βάλλα
Νίκη Ξυφανταράκη
Ελένη ΣταυρίδηΔΙΟΡΘΩΣΗ:
Βαγγέλης Βεργανέλας
Νεκτάριος Κακατσάκης
Αντώνης Φραγκιαδάκης

No. 451

Φανταστικό
μουσείο

Εργαστήριο της
βόρειας Ιταλίας
(Πάντοβα),
“Εκάτη” ή
“Προσωποποίηση
της Φρόνησης”
(υψος, 27 εκ.),
γύρω στα 1500,
Βερολίνο,
Μουσείο Μπόντε
(Bode-Museum).

Επιμέλεια: **ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ**
Ιστορικός Τέχνης - Αρχαιολόγος
Humboldt Universität zu Berlin
lastjudgment1540@hotmail.com

Ο βορειοϊταλικός χώρος και ιδιαίτερα η περιοχή της Πάντοβας έχει να επιδείξει μια μακρά παράδοση στη μεταλλοτεχνία και ιδιαίτερα στην κατασκευή μικρών μπρούτζινων αγαλματιδίων. Στο 15ο και 16ο αιώνα πλήθος τέτοιων έργων τέχνης μικρών διαστάσεων με θέματα που κατά κανόνα εμπνεόνταν από την κλασική μυθολογία και τα οποία εκτός από την καθαρά αισθητική γοητεία που ασκούσαν στους επίδοξους αγοραστές τους, επιτελούσαν ως κροπήγια, λάμπες ή μελανοδοχεία και χρηστικούς ρόλους, θα βρουν το δρόμο τους για τα σπουδαστήρια (Studiolo) και τις ιδιωτικές συλλογές πολυτίμων, αρχαίων και παράξενων αντικειμένων πολλών φιλότεχνων μαικήνων της ιταλικής Αναγέννησης.

Εναν από τους ποιοτικότερους εκφραστές του ιδιότυπου αυτού καλλιτεχνικού είδους, αναγνωρίζει ομόφωνα η έρευνα σε ένα αιγιματικό μπρούτζινο αγαλματίδιο, που σήμερα κοσμεί τις αίθουσες του πρόσφατα ανακαινισμένου μουσείου Μπόντε στη γερμανική πρωτεύουσα. Το έργο αποδίδει μια γυναικεία μορφή φέρουσα έναν μακρύ, πλούσια πτυχωμένο χιτώνα που σχηματίζει κοντό απόπτυγμα στη μέση. Τα δύο συνοδευτικά αντικείμενα στα χέρια της, μια φλεγόμενη καρδιά στο αριστερό και ένας πυρωμένος πυρός στο δεξί, τα οποία θα δύναντο να μας διαφωτίσουν για την αποκρυπτογράφηση της ταυτότητας της απεικονιζομένης, είναι προστιθέμενα σε ένα μεταγενέστερο στάδιο. Το πλέον διακριτό χαρακτηριστικό της μορφής εντοπίζει κανείς ωστόσο στο κεφάλι της, με την αμοιβαία συνύπαρξη των τριών διαφορετικών προσώπων, που αντανακλούν τις τρεις ηλικίες στην πορεία της ανθρώπινης ζωής. Στην εμπρόσθια και δεξιά πλευρά διακρίνονται τα χαρακτηριστικά μιας νεαρής γυναίκας υπό τη συνοδεία ενός δράκου πάνω από το μέτωπό της, στην αριστερή πλευρά, ευθυγραμμισμένο σχεδόν με την ενεργητική κίνηση του δεξιού ποδιού ξεχωρίζει το συνοφρυωμένο πρόσωπο μιας ηλικιωμένης γυναίκας, ενώ τέλος την πίσω πλευρά καταλαμβάνουν τα χαρακτηριστικά μιας παιδικής μορφής με τα μάτια ερμητικά κλειστά. (συνεχίζεται)

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

Εκδηλώσεις για την

Ημέρα της Γυναίκας

Εκδηλώσεις διοργανώνουν στα Χανιά φορείς της πόλης, με την ευκαιρία του εορτασμού της Ημέρας της Γυναίκας. Ειδικότερα, με αφορμή την Ημέρα της Γυναίκας, εγκαινιάζεται σήμερα Σάββατο στις 7μ.μ. στην Πύλη της Άμμου (Sabbionara) η έκθεση εικαστικής δημιουργίας των Μελών του Συλλόγου Γυναικών Καλλιτεχνών Χανίων "ΙΡΙΣ" με τίτλο "Γυναικών Ιριδίσματα 2015". Την έκθεση διοργανώνουν ο Δήμος Χανίων, η Κ.Ε.Π.Π.Ε.ΔΗ.Χ. - Κ.Α.Μ. και ο Σύλλογος Γυναικών Καλλιτεχνών Χανίων "ΙΡΙΣ". Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι τις 15 Μαρτίου και θα είναι ανοιχτά καθημερινά 11π.μ. - 2μ.μ. και 6:30μ.μ. - 9:30μ.μ.

"ΓΛΥΚΕΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ... ΧΩΡΙΣ ΖΑΧΑΡΗ"

Εξάλλου, στον φιλόξενο χώρο του Ιστορικού καφέ "Κήπος", το Κοινωνικό Παντοπωλείο του Δήμου Χανίων γιορτάζει την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας και διοργανώνει ένα Showcooking γεμάτο "Γλυκές Αμαρτίες... χωρίς ζάχαρη". Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί αύριο Κυριακή στις 6μ.μ., με ελεύθερη είσοδο.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ

Επιπλέον το Πνευματικό Κέντρο Χανίων, θα προβάλει αύριο Κυριακή και ώρα 6:30μ.μ., την ταινία "Μητριαρχία" του Νίκου Κορνήλιου, που παρουσιάστηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 2014. Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

60 Γυναίκες. 7 Μέρες. ένας κόσμος. Ένα καταφύγιο γυναικών απειλείται με κατεδάφιση. 60 γυναίκες διαφορετικών ηλικιών, εθνικοτήτων και κοινωνικών προελεύσεων συγκεντρώνονται για να το προστατεύσουν, επιχειρώντας να επαναπροσδιορίσουν τη θέση τους στον κόσμο σήμερα.

ΣΤΟΝ ΦΡΕ

Τέλος, η Κοινοφελής Επιχείρηση του Δήμου Αποκορώνου, με την ευκαιρία της Ημέρας της Γυναίκας, διοργανώνει εκδήλωση αύριο Κυριακή και ώρα 6μ.μ. «Μαζευόμαστε για τσαγάκι, καφεδάκι και κουβεντούλα στο Κτήριο Μανούσακα του Φρέ Αποκορώνου. Κρατώντας από κάτι για το τσάι μας, ενώ μαζεύουμε γάλα τύπου εβαπορέ για το Κοινωνικό Παντοπωλείο του Δήμου» αναφέρεται στην σχετική ανακοίνωση.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΑΒΒΑΤΟ

Εορτασμός επετείου επανάστασης του Θερίσου

Εκδήλωση για την επέτειο της Επανάστασης του Θερίσου διοργανώνουν σήμερα Σάββατο, στον Ι.Ν. Παναγίας Θερίσου, η Περιφερειακή Ενότητα Χανίων, ο Δήμος Χανίων και το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών "Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος". Την Κυβέρνηση θα εκπροσωπήσει ο υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού Γιώργος Σταθάκης.

Νωρίς το πρωί θα ψαλλούν αρχιερατική θεία λειτουργία και μνημόσυνο, χοροστατούντος του Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνού.

Το πρώτο μέρος της εκδήλωσης, στις 11π.μ. περιλαμβάνει επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων. Το δεύτερο μέρος, περιλαμβάνει ριζιτικό τραγούδι από τον Σύλλογο "Επανάσταση του Θερίσου 1905", χαιρετισμούς από τους διοργανωτές και ομιλία από τον Νίκο Καλογερά, αντιπεριφερειάρχη Χωροταξίας και Περιβάλλοντος. Επίσης τα παιδιά των Δημοτικών Σχολείων της Δημοτικής Ενότητας Θερίσου θα τιμήσουν την επέτειο. Η εκδήλωση θα κλείσει με επίσκεψη στο Μουσείο Θερίσου.

ΔΩΡΕΑΝ ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ

"Γνωρίζω και σέβομαι την πόλη μου"

Ξεκινά αύριο Κυριακή 8 Μαρτίου στις 11π.μ. το πρόγραμμα δωρεάν ξεναγήσεων "Γνωρίζω και σέβομαι την πόλη μου", που υλοποιεί ο

Δήμος Χανίων, με τη συνεργασία της Αρχαιολογίας, τουριστικών και άλλων Φορέων του τόπου, με την πρώτη ξεναγήση να αφορά την παλιά

πόλη των Χανίων.

Η ξεναγήση θα πραγματοποιηθεί από τους ξεναγούς των Χανίων, με σημείο συνάντησης -αφετηρίας την Πλατεία της

Δημοτικής Αγοράς και εκτιμώμενη διάρκεια 3 ώρες.

Το πρόγραμμα ξεναγήσεων θα πραγματοποιείται κάθε Κυριακή έως και τις αρχές Ιουνίου με ώρα έναρξης τις 11π.μ. Η συμμετοχή στο πρόγραμμα είναι ελεύθερη για όλους, με απαραίτητη προϋπόθεση όμως την έγκαιρη δήλωση συμμετοχής, προκειμένου να διασφαλιστεί ποιοτικό πρόγραμμα ξεναγήσης.

Για περισσότερες πληροφορίες καθώς και για δηλώσεις συμμετοχής, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με το Γραφείο Τουρισμού του Δήμου Χανίων, από Δευτέρα έως Παρασκευή, από τις 10π.μ. έως τη 1μ.μ., στο τηλέφωνο: 28213 41666 ή στο e-mail: t-tourismos@chania.gr.

Χάρτινο Ωδείο

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΟΪΠΕΛ
hartinoodeio@gmail.com

Άρθρο 10ο » Ροκοκό και η προκλασική εποχή

Η εποχή του Μπαρόκ τελειώνει με τον θάνατο του Johan Sebastian Bach στα μέσα του 18ου αιώνα. Ήδη από το 1710 είχαν αρχίσει να αναπτύσσονται διαφορετικά είδη και στυλ στη μουσική. Το πρώτο ήταν το Ροκοκό, το οποίο σαν καλλιτεχνικό στυλ εμφανίστηκε πρώτα στην εσωτερική διακόσμηση στη Γαλλία όταν στο θρόνο ανέβηκε ο Λουδοβίκος 15ος. Πρόκειται για ένα στυλ το οποίο σε όλες του τις μορφές (στην αρχιτεκτονική, τη ζωγραφική και τη μουσική) έδινε μεγάλη σημασία στις λεπτομέρειες. Το Ροκοκό ήθελε να αντιταχθεί στην αυστηρότητα του Μπαρόκ παίζοντας με τα αντικείμενα και διακοσμώντας τα, χωρίς να φοβάται να φτάνει σε υπερβολές. Διαδόθηκε γρήγορα από τη Γαλλία στην Αυστρία και τη Γερμανία αλλά είχε ζωή μόνο 50 χρόνων μιας και ιστορικά το τέλος του βρίσκεται στο 1760. Το Ροκοκό ενώ κατέφερε να αντιταχθεί στην αυστηρότητα του Μπαρόκ δεν κατάφερε να απελευθερωθεί από

το στοιχείο της πολυπλοκότητας, ίσως μάλιστα να το τόνισε ακόμη περισσότερο.

Το Μπαρόκ και το Ροκοκό διαδέχθηκε μια μεταβατική περίοδος, από το τέλος του Μπαρόκ το 1750 μέχρι την αρχή του κλασικισμού το 1780. Σε πολλά βιβλία ιστορίας της μουσικής, η περίοδος αυτή κατατάσσεται στο πλαίσιο του κλασικισμού, άλλα πάντοτε διαχωρίζεται από αυτόν και ονομάζεται προκλασική περίοδος. Αποφάσιμα λοιπόν, αγαππητέ αναγνώστη, να γράψω για αυτή την περίοδο ξεχωριστά επειδή θεωρώ σημαντικό να δούμε το πώς οδηγείται το ανθρώπινο πνεύμα από τη μια εποχή στην άλλη. Πρόκειται για ένα πολύ σύντομο ιστορικό πλαίσιο, στο οποίο γίνεται φανερό η ανάγκη που είχε ο κόσμος για απλοποίηση και κατανόηση της μουσικής.

Οι πρώτοι εκπρόσωποι αυτής της αλλαγής είναι οι ίδιοι οι γιοι του J.S. Bach. Ιδιαίτερα ο Carl Philipp Emanuel Bach θεωρείται από τους κύ-

ριους εκπροσώπους του empfindsamer Styl (ελλ. ευαίσθητο ύφος), το οποίο αντιτίθεται στην αυστηρότητα του Μπαρόκ κάνοντας χρήση ασύμμετρων μελωδικών φράσεων, και απρόσμενων εφέ. Παρόμοια και το style galant, που είχε ως κέντρο του τη Βιέννη και την σχολή της Βιέννης με συνθέτες όπως ο Wagenseil και ο Mopn, αποφεύγει την αυστηρότητα στη γραφή και χρησιμοποιεί τις συνθετικές φόρμες ελεύθερα. Αποφεύγει δηλαδή φόρμες όπως αυτή της Φούγκας ή παίρνει φόρμες όπως αυτή της σονάτας και αποφεύγει την συμμετρικότητα που ήταν τόσο σημαντική στο Μπαρόκ. Ταυτόχρονα ιδρύεται και η σχολή του Μανχάιμ από τον Johann Stamitz. Στην σχολή του Μανχάιμ (manheimer Schule) μαζεύονται πολλοί βιρτουόζοι ερμηνευτές μουσικοί της ορχήστρας, έτσι ώστε να υπάρξει ένα πρώτο δείγμα μιας βιρτουόζικης ορχήστρας. Εκεί οι μουσικοί της ορχήστρας και συνθέτες δεν διαχωρίζονται αλλά συνεργάζονται ή και ταυτίζονται. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να υπάρξουν νέες φόρμες οι οποίες θα τελειοποιηθούν στον κλασικισμό, όπως η φόρμα σονάτα, η Συμφωνία και το Κοντσέρτο για ένα σόλο όργανο με συνοδεία ορχήστρας.

Μια μεγάλη αλλαγή που πραγματοποιείται κατά την προκλασική περίοδο είναι και η βαθμιαία εγκατάλειψη του συνεχούς βάσιμου (basso continuo). Το basso continuo ήταν η κυρίαρχη συνθετική τεχνική του Μπαρόκ όπου ο συνθέτης έγραφε μια μελωδική γραμμή για την πιο

χαμηλή φωνή ως βάση του κομματιού. Αυτή η γραμμή παιζόταν συνήθως από ένα τσέμπαλο και ένα βιολοντσέλο ή μια βιόλα ντα γκάμπα. Οι νότες της μελωδίας αυτής είχαν αριθμούς γραμμένους πάνω τους υποδεικνύοντας έτσι στον μουσικό την αρμονία στην οποία εντάσσεται η νότα αυτή. Ο μουσικός μπορούσε και έπρεπε με αυτές τις ενδείξεις να αυτοσχεδιάσει μέσα στο πλαίσιο που του έδινε το κείμενο. Οι νότες του συνεχούς βάσιμου έπρεπε να παραμένουν πάντοτε στη χαμηλότερη φωνή, ενώ από πάνω υπήρχε ελευθερία για να αυτοσχεδιάσει ο μουσικός χρησιμοποιώντας τις νότες που ανήκαν στην αρμονία που υποδείκνυαν οι αριθμοί. Μια παραλλαγή αυτού του είδους γραφής βρίσκει κανείς ακόμη και σήμερα στη τζαζ και την ποπ μουσική. Με το πέρασμα στον κλασικισμό και αργότερα τον ρομαντισμό, αυτή η τεχνική αντικαταστάθηκε από την πλήρως καταγεγραμμένη συνοδεία. Κύρια αιτία για αυτό ήταν η αναζήτηση μιας μεγαλύτερης καθαρότητας στη μουσική. Έτσι όταν η συνοδεία είχε συγκεκριμένες νότες με συγκεκριμένο ρυθμό γινόταν πιο απλή και μπορούσε να δοθεί μεγαλύτερη σημασία στη μελωδική γραμμή. Έτσι περνάει σιγά-σιγά η μουσική στην εποχή του κλασικισμού, όπου η μελωδία γίνεται ένα από τα πιο κυρίαρχα στοιχεία. Ο γνωστός μαέστρος Nikolaus Harnoncourt είπε κάποτε επιτυχμένα για αυτή τη μετάβαση: πριν τον Mozart υπήρχε ο λόγος, μετά από αυτόν η μελωδία.

Κινηματογράφος

“BIRDMAN ή Η ΑΠΡΟΣΜΕΝΗ ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΑΦΕΛΕΙΑΣ”

ΑΤΤΙΚΟΝ

(χειμερινό) Τηλ.: 2821027717

Εως και Τετάρτη 11 Μαρτίου

“BIRDMAN ή Η ΑΠΡΟΣΜΕΝΗ ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΑΦΕΛΕΙΑΣ”

Καθημερινά: 8 & 10.15 μ.μ.

“ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ”

Καθημερινά: 8.30 & 10.30 μ.μ.

ΕΛΛΗΝΙΣ

Τηλ.: 2821051850-1

“FOCUS”

Καθημερινά & Σαββατοκύριακο:
6.45 & 10.30 μ.μ.

“ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ”

Καθημερινά & Σαββατοκύριακο: 10.30 μ.μ.

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ”

Καθημερινά & Σαββατοκύριακο:
8.30 & 10.30 μ.μ.

“ΠΕΝΗΝΤΑ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΡΙ”

Καθημερινά & Σαββατοκύριακο: 8.30 μ.μ.

“Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ”

Καθημερινά & Σαββατοκύριακο: 8.30 μ.μ.

“Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ”

Καθημερινά & Σαββατοκύριακο: 8.30 & 10.30 μ.μ.

“ΜΠΟΜΠ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΚΗΣ: ΕΞΩ ΑΠ’ ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΟΥ”

(μεταγλωττ.) Σαββατοκύριακο: 5.30 & 7 μ.μ.

“ΑΣΤΕΡΙΞ: Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ”

Σαββατοκύριακο: 7 μ.μ.

“ΑΣΤΕΡΙΞ: Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ”

STER CINEMAS (ΜΕΓΑ ΠΛΑΤΣ)

Τηλ.: 2821057757-8-9

“FOCUS”

ΑΙΘ. 1 Καθημερινά: 8.30 & 10.30 μ.μ.

“ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 10 μ.μ.

“ΑΡΚΟΥΔΕΣ”

ΑΙΘ. 1 Καθημερινά: 7 μ.μ.

“JOHN WICK”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 8 μ.μ.

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 10 μ.μ.

“ΟΙ ΠΕΝΗΝΤΑ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΡΙ”

ΑΙΘ. 2 Καθημερινά: 7.30 μ.μ.

“Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ”

ΑΙΘ. 3 Καθημερινά: 6 μ.μ.

“ΑΣΤΕΡΙΞ: Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ”

ΑΙΘ. 2 Σαββατοκύριακο: 5.45 μ.μ.

“ΜΠΟΜΠ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΚΗΣ: ΕΞΩ ΑΠ’ ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΟΥ”

ΑΙΘ. 1 Σαββατοκύριακο: 5 μ.μ.

“JOHN WICK”

“Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ”

«Η συγγραφή είναι μια διαδικασία κάθαρσης, αυτο-ανάληψης»

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΟΡΤΩ:

■ Ο συγγραφέας παρουσίασε το βιβλίο του “Επειδή είναι η καρδιά μου” στο βιβλιοπωλείο “Μικρό Καράβι”, στα Χανιά

«Η συγγραφή είναι μια πολύ γοητευτική διαδικασία. Είναι κι ένας τρόπος να εξοφλάς με διάφορα συναισθήματα που μπορεί να κουβαλάς μέσα σου επί χρόνια» επεσήμανε ο συγγραφέας Αύγουστος Κορτώ, με αφορμή το μυθιστόρημά του “Επειδή είναι η καρδιά μου” που παρουσιάστηκε προχθές βράδυ στον χώρο του βιβλιοπωλείου “Μικρό Καράβι” στην οδό Δασκαλογιάννη, στη Σπλάντζια.

Από την παρουσίαση του βιβλίου “Επειδή είναι η καρδιά μου” του συγγραφέα Αύγουστου Κορτώ στο βιβλιοπωλείο “Μικρό Καράβι”.

ο βιβλίο είναι μια ιστορία για την παραφροσύνη της αγάπης - που, όπως και η πραγματικότητα, ξεπερνά τη φαντασία. Μιλώντας για τη δοκιμασία της γραφής ο ίδιος τόνισε ότι «αυτό εξαρτάται κάθε φορά από τον συγγραφέα και το βιβλίο. Για μένα ήταν ένα παιχνίδι που ξεκίνησε τελείως απρόσμενα. Δεκαέξι χρόνια μετά που έγραψα το πρώτο μου βιβλίο εξακολουθεί να είναι μια πολύ γοητευτική διαδικασία. Είναι κι ένας τρόπος να εξοφλάς με διάφορα συναισθήματα που μπορεί να κουβαλάς μέσα σου επί χρόνια. Για παράδειγμα στο βιβλίο της Κατερίνας, που μιλούσε για τη μάνα μου, ήταν ένας τρόπος να κλείσω το πένθος της απώλειας της, σε ένα “σεντούκι” που συμβολίζει το βιβλίο. Για μένα είναι μια διαδικασία κάθαρσης, αυτο-ανάληψης,

πολλές φορές είναι ένας τρόπος να διηγηθώ μια ιστορία για να ξεφύγω από την πραγματικότητα. Δηλαδή πολύ συχνά γράφω για τον ίδιο λόγο που διαβάζω. Γιατί θέλω να επεκταθώ σε μια ιστορία, έναν χαρακτήρα, και να ξεφύγω από τις καθημερινές μου έγνοιες. Συνήθως έχω μια σχέση περιστασιακού έρωτα με τα βιβλία μου...» σημείωσε για να συνεχίσει: «προσωπικά δεν θέλω να κάνω τον αναγνώστη να πιστέψει κάτι μέσα από τα βιβλία μου. Προτιμώ ο ίδιος να κρατά όποια ερμηνεία θέλει... Εγώ θέλω μόνο να αφηγούμαι ιστορίες...» ανέφερε ο συγγραφέας. Την εκδήλωση στον κατάμεστο χώρο του βιβλιοπωλείου “Μικρό Καράβι” διοργάνωσαν το βιβλιοπωλείο και οι εκδόσεις Πατάκη.

ΕΛ.Φ.

ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ “ΕΠΙΛΟΓΕΣ”

“Ο μικρός πρίγκιπας συναντά τον Κύριο Καζαντζάκη”

Εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου του Χ. Τσαντή “Ο μικρός πρίγκιπας συναντά τον Κύριο Καζαντζάκη στο δρόμο της αναζήτησης”, διοργανώνουν τη Δευτέρα 9 Μαρτίου, στις 7 το απόγευμα, στον χώρο του βιβλιοπωλείου “Επιλογές” η Επιτροπή Χανίων της Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη (ΔΕΦΝΚ) και το εν λόγω βιβλιοπωλείο.

Θα μιλήσουν για το βιβλίο ο Σήφης Μιχελογιάννης, πρόεδρος της Επιτροπής Χανίων της Δ.Ε.Φ.Ν.Κ., η Αθηνά Γαλανάκη, εκπαιδευτικός - φιλόλογος και ο συγγραφέας Χρήστος Τσαντής.

ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Εκλογές για νέο Δ.Σ. και ετήσια Συνέλευση

Ο Σύλλογος φίλων του Μουσείου Σχολικής Ζωής Δήμου Χανίων προκαλεί τα μέλη του, αλλά και όλους όσους επιθυμούν να γίνουν μέλη, στην ετήσια Γενική του Συνέλευση στον χώρο του Μουσείου Σχολικής Ζωής (Νεροκούρου Χανίων) αύριο Κυριακή και ώρα 5:30μ.μ. λόγω μη ύπαρξη απαρτίας στην α' συνάντηση που είχε οριστεί τη Δευτέρα 2 Μαρτίου.

ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Παρουσίαση βιβλίου “Το χειμωνόσπιτο”

Το βιβλίο “Το χειμωνόσπιτο” του Δημήτρη Κάσσαρη θα παρουσιαστεί σήμερα Σάββατο στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων στις 7μ.μ. Την εκδήλωση διοργανώνουν η Περιφερειακή Ενότητα Χανίων, η Σχολική Σύμβουλος της Περιφέρειας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Χανίων, τα Εκπαιδευτήρια Θεοδωροπούλου και οι εκδόσεις “Καλέντη”. Συμμετέχει η χορωδία των Κ.Α.Π.Η. του Δ.Ο.ΚΟΙ.Π.Π. Δήμου Χανίων.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Πρώτο βιβλίο από τον σεφ Ακη Πετρετζίκη

Η παρουσίαση του πρώτου βιβλίου του σεφ Ακη Πετρετζίκη “Αυτό πρέπει να το δοκιμάσεις” θα γίνει σήμερα Σάββατο και ώρα 7:30μ.μ. στο ιστορικό καφέ “Κήπος” (Δημοτικός Κήπος, τηλ.: 2821054520). Την εκδήλωση διοργανώνουν το βιβλιοπωλείο Βιβλιοεμπορική και οι εκδόσεις Ψυχογιός. Ο Ακης Πετρετζίκης θα συνομιλήσει με το κοινό και θα υπογράψει αντίτυπα του βιβλίου του.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΚΡΗΤΗΣ

Παραστάσεις με το έργο “Χωρίς εσένα”

Ουνεχίζει τις παραστάσεις του στο Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Κρήτης με το θεατρικό έργο “Χωρίς εσένα” του βραβευμένου Χανιώτη συγγραφέα Πολυχρόνη Κουτσάκη.

Η πρεμιέρα δόθηκε χθες το βράδυ παρουσία πλήθους κόσμου ενώ παραστάσεις θα δοθούν στα Χανιά έως τις 20 Μαρτίου και 1 - 2/4, στην Παλαιόχωρα 21/3, στο Καστέλι Κισιάμου 22/3, στο Ρέθυμνο 23 - 24/3, στο Ηράκλειο 26 - 27/3, στην Ιεράπετρα 28/3, στη Σπτεία 29/3 και στον Άγιο Νικόλαο 30/3/2015.

Πρόκειται για ένα θρίλερ αγάπης που πραγματεύεται τον έρωτα στην ακραία του διάσταση. Ο ήρωας μετά τον χωρισμό του ιστορ-

ροπεί επικίνδυνα ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασίωση, τη ζωή και τον θάνατο. Μία επικίνδυνη ιδέα θα του δώσει τη δύναμη να διεκδικήσει τη χαμένη του ζωή. Μία σύγχρονη ματιά στον αζεπέραστο έρωτα... γι' αυτόν που τόσο ποιητές έγραψαν και τόσο μελωδοί τραγούδησαν.

Σκηνοθεσία: Στέλλα Σκορδαρά.

Σκηνικά - Κοστούμια: Ξανθή Κόντου. Πρωτότυπη Μουσική: Ελια Βεργανελάκη. Βοηθός Σκηνοθέτη: Ανδριάντα Βασιλειάδη.

Παίζουν οι ηθοποιοί: Ελια Βεργανελάκη, Θωμάς Καζάσης, Αθηνά Μαθιουδάκη, Στέλιος Ξανθουδάκης.

Στα Χανιά οι παραστάσεις από 6 έως 20 Μαρτίου θα δίνονται κάθε: Πέμπτη - Παρασκευή - Σάββατο (ώρα 9μ.μ.) Κυριακή - Δευτέρα - Τετάρτη (ώρα 7:30μ.μ.).

Κατάλληλο άνω των 15 ετών. Τιμή εισιτηρίου: 10 € και 7 € (μαθητικό, φοιτητικό, άνεργοι Ο.Α.Ε.Δ., τρίτεκνοι, πολύτεκνοι, άνω των 65 ετών). Ισχύουν εισιτήρια Ο.Γ.Α.

στις 9 μ.μ. Είσοδος με κοινωνικό εισιτήριο (τρόφιμα ή φάρμακα) για την ενίσχυση του “Κυττάρου Χαλέπας” και του Κοινωνικού Ιατρείου Χανίων.

Σκηνοθεσία: Ιωσηφίνα Δάρρα.

Μουσική: Κώστας Ευαγγέλου.

Ηθοποιοί: Μαριάννα Βαγενά, Ισμήνη Καλτσούνη, Κατερίνα Καραμανλίδου, Κώστας Κλίτσας, Δημήτρης Κουνατίδης, Ιωάννα Κωνσταντινίδη, Κατερίνα Κωνσταντινίδη, Βασίλης Ξενικάκης, Ισμήνη Οικονόμου, Σόνια Παλαιολόγου, Αγγελική Παπαβασιλείου, Σωτήρης Σταυράτης.

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ “Δ. ΒΛΗΣΙΔΗΣ”

Παράσταση ερασιτεχνικής θεατρικής ομάδας Π.Σ.Ι.Τ.

Ο “Σύλλογος Φίλων Θεάτρου Χανίων” φιλοξενεί την ερασιτεχνική θεατρική ομάδα Π.Σ.Ι.Τ. (Παγκόσμια Σύναξη Ιδιορρυθμων Τεατρόφιλων), η οποία παρουσιάζει την παράσταση: “8 Μονόπρακτα κόντρα στην πρόοδο κόντρα στη Δημοκρατία” του Esteve Soler στο θέατρο “Δ. Βλησιδής” σήμερα Σάββατο

ΣΤΟ ΚΟΥΜ - ΚΑΠΙ

Θεατρική παράσταση “Η ωραία θυμωμένη”

Θεατρική παράσταση με το έργο “Η ωραία θυμωμένη” της Λένας Διβάνη θα δοθεί αύριο Κυριακή και ώρα 9μ.μ. στο Β>GUEST, στο Κουμ - Καπί, με ελεύθερη είσοδο.

Σκηνοθεσία, μουσική επιμέλεια: Χριστίνα Βεριβάκη Βοηθός ήχου: Κωνσταντίνα Γλυμιδάκη. Κοστούμια: Χριστίνα Βεριβάκη Σκηνική άποψη και μακιγιάζ: Χριστίνα Βεριβάκη. Φωτογράφιση: Βασίλης Κοτρώτσος. Παίζουν οι ηθοποιοί: (με σειρά εμφάνισης) Ντένια Καραβασιλειάδη, Εύα Κουκουράκη, Στέλλα Μανωλάκη, Απόστολος Μπουζάκης, Γιάννης Πατεράκης, Αφροδίτη Χρυσουλάκη. Βιολί: Νικόλας Μαρακάκης.
Την παράσταση διοργανώνει ο “Σύλλογος Φίλων Θεάτρου Χανίων”

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

“Οι μύθοι της Κρήτης”

Το βιβλίο του Αριστοφάνη Χουρδάκη “Οι μύθοι της Κρήτης” θα παρουσιαστεί μεθαύριο Δευτέρα στις 7:30μ.μ. στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων (Υψηλάντων 30).

Το βιβλίο θα παρουσιάσει η Ρούλα Βουράκη, φιλόλογος και θα ακολουθήσει θεατρική ανάγνωση στο κρητικό ιδίωμα επιλεγμένων μύθων από το βιβλίο, από τον φιλόλογο, μουσικό και λάτρη του κρητικού πολιτισμού Γεράσιμο Βερυκάκη. Την εκδήλωση διοργανώνουν ο Δήμος Χανίων, η Δημοτική Βιβλιοθήκη, η Τυποβιβλιοχαρτεμπορική Πελεκανάκη και οι Εκδόσεις Mystis.

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

“Της Ιθάκης το ωραίο ταξίδι...”

Παράσταση με το έργο “Της Ιθάκης το ωραίο ταξίδι...” θα δοθεί σήμερα Σάββατο, στις 9 και στις 16 Μαρτίου στη Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων (Χάληδων 98-102) και ώρα 8:30μ.μ. (με ελεύθερη οικονομική συνεισφορά, στην έξοδο).

Μία παράσταση στην οποία συνομιλούν η μουσική με τις εικόνες, μέσα από τις αφορμές που δίνουν τρεις στίχοι από την “Ιθάκη” του Κωνσταντίνου Καβάφη.

Τρεις πράξεις -τρεις αυτόνομες νοηματικές ενότητες- οι οποίες χαρακτηρίζουν μια πορεία, μέσα από τις πρωταρχικές ελπίδες και τους στόχους της ζωής, τους αγώνες και τις μάχες που κερδίζονται ή χάνονται στη διαδρομή και ο διαρκής αγώνας και το ταξίδι προς την πολυπόθητη Ιθάκη!

Συντελεστές της παράστασης: Γιώργος Λουτσέτης Ιδέα - δομή παράστασης, σκηνοθεσία, πιάνο - τραγούδι.

Συμμετέχουν οι ηθοποιοί: Κώστας Βερονίκης, Αργυρώ Βουτετάκη, Κατερίνα Βουτετάκη Ηχογραφημένη φωνή - βοηθός σκηνοθέτη: Κατερίνα Παπαδάκη.

Διερμηνεία στην ελληνική νοηματική γλώσσα (στις 9/3): Κάλλι Ρουμελιώτου.

Τεχνικός σχεδιασμός ήχου - εικόνες, προβολές: “Nest” studio - Χανιά.

Σε συμπαραγωγή με τον Σύλλογο Φίλων Θεάτρου Χανίων.

ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ “ΟΞΩ ΝΟΥ”

Cartivae Τρωάδες

Παράσταση με το έργο Cartivae Τρωάδες θα δοθεί σήμερα Σάββατο, αύριο Κυριακή και μεθαύριο Δευτέρα στο στούντιο “Οξω Νου” (Αγ.Κυριακής 29, Ταμπακαριά - Χαλέπα, 6972694294).

Η παράσταση Cartivae Τρωάδες (Αιχμάλωτες Τρωάδες) ακολουθεί πιστά και με σεβασμό τη νοτινή γραμμή και την υπόθεση του αρχαίου κειμένου, επιχειρώντας να απογυμνώσει τον αέναο κύκλο της ανθρώπινης αγριότητας, τη βία που γεννά βία. Οι ηρωίδες και οι ήρωές μας εμφανίζονται δίχως να τοποθετηθούν στον χρόνο (το σήμερα ή το τότε) σηματοδοτώντας πως η ανθρώπινη αιχμαλωσία στην ίδια τη βία είναι δίχως τέλος.

Διασκευή - Σκηνοθεσία: Ελένη Δάγκα.

Σκηνικά - Κοστούμια: Βίκη Γούσιου.

Μουσική: Πρόδρομος Καραδελόγου.

Χορογραφίες: Ειρήνη Μοσχάκη.

Βοηθός σκηνοθέτη: Μαρία Φωτοπούλου.

Διανομή (με σειρά εμφάνισης) Γυναίκα: Μαρία Μπουλουγόρη, Εκάβη: Ειρήνη Κλάδου, Ταλθύβιος: Γιώργος Ξενικάκης, Κασσάνδρα: Βασιλική Μάρκου, Ανδρομάχη: Εφη Ρετσίνα, Μενέλαος: Αντώνης Παλιεράκης, Ελένη: Ειρήνη Μοσχάκη.

Χορός: Ελένη Παθιάκη, Μαρία Φωτοπούλου.

Γραφιστική επεξεργασία: Sero/ Ορέστης Σερκελίδης.

Φωτογράφιση - video: Αντώνης Ξυδιανός.

Θεατρολογική επιμέλεια προγράμματος: Μαριλένα Καρατάσου.

Ωρα έναρξης 9:30μ.μ., είσοδος 10 ευρώ.

σερφ@ρίσματα

Του ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΒΙΑΚΗ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ ΚΡΙΤΩΝΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟ

«Κάθε μετάφραση
και μια ερμηνεία»Του ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΑΡΙΑΔΑΚΗ

“Δεν υπάρχουν δύο ίδιες μεταφράσεις. Δύο μεταφραστές που θα μεταφράσουν το ίδιο βιβλίο θα δώσουν δύο διαφορετικές εκδοχές που θα βασίζονται στις διαφορετικές ερμηνείες τους. Επομένως, κάθε μεταφραστής δίνει τη δική του εκδοχή στον αναγνώστη».

βραβευμένος μεταφραστής Κρίτων Ηλιόπουλος έχει στο ενεργητικό του δεκάδες μεταφράσεις ισπανόφωνων συγγραφέων, όπως ο Ignacio Taibo II, ο Carlos Fuentes και ο Roberto Bolano.

Παρόλα αυτά, όπως υπογραμμίζει ο ίδιος, η απόλαυση της ανάγνωσης συνεχίζει να τον συντροφεύει, σε πείσμα της ψυχρής επαγγελματικής ματιάς που αποκτάει κανείς μετά από τόσες λογοτεχνικές σελίδες...

Με αφορμή την παρουσία του Κρίτωνα Ηλιόπουλου στα Χανιά, όπου θα μιλήσει αύριο, Κυριακή, στις 7 το απόγευμα στο ΤΕΕ-ΤΔΚ (Νεάρχου 23), στην εκδήλωση που διοργανώνουν “Οι Φίλοι των Γραμμάτων” με θέμα “Λατινοαμερικάνικη λογοτεχνία και Επανάσταση”, οι “διαδρομές” θέλησαν να μπουν για λίγο στο “εργαστήρι” του διακεκριμένου μεταφραστή για να πάρουν μια μικρή γεύση από τις χαρές αλλά και τις δυσκολίες της μετάφρασης...

Λένε ότι ο μεταφραστής μαζί με τον συγγραφέα είναι συνδημιουργός του βιβλίου που μεταφράζει. Συμφωνείτε;

Είναι συνδημιουργός κατά κάποιο τρόπο. Το βιβλίο βέβαια είναι του συγγραφέα αλλά ο μεταφραστής κάνει μια δική του ανάγνωση και κάθε ανάγνωση είναι μια ερμηνεία. Δύο άνθρωποι που θα διαβάσουν το ίδιο βιβλίο θα βγάλουν ο καθένας τα δικά του συμπεράσματα. Κατά τον ίδιο τρόπο δύο μεταφραστές που θα μεταφράσουν το ίδιο βιβλίο θα δώσουν δύο διαφορετικές εκδοχές που θα βασίζονται στις διαφορετικές ερμηνείες τους. Με άλλα λόγια δεν υπάρχουν δύο ίδιες μεταφράσεις. Κάθε μεταφραστής δίνει τη δική του εκδοχή στον αναγνώστη κι εκείνος διαβάζει με τη διαμεσολάβηση της ερμηνείας του μεταφραστή. Κατά αυτή την έννοια ο μεταφραστής είναι συνδημιουργός.

Πόσο μπορεί να σας παιδέψει η μετάφραση μιας λέξης;

Αυτό είναι το τραγικό μέρος της μετάφρασης αλλά και το βίτσιο του μεταφραστή. Μπορεί τα περισσότερα πράγματα να γίνονται αυτοματοποιημένα αλλά κάποια στιγμή να κολλήσεις σε μια λέξη και να κάνεις μία, δύο ημέρες ή ακόμα και μια εβδομάδα για να καταλήξεις. Ωστόσο, έρχεται η στιγμή που πρέπει να πάρεις αποφάσεις. Προσωπικά θεωρώ ότι μια από τις ικανότητες που πρέπει να έχει ένας μεταφραστής είναι να παίρνει γρήγορα αποφάσεις. Αποφάσεις για το αν θα επιλέξει αυτό το επίθετο ή το άλλο, αν θα βάλει μια λέξη που είναι πιο μοντέρνα ή πιο παλιά, αν η λέξη που θα χρησιμοποιήσει αλλοιώνει το νόημα ή είναι πιστή στο πρωτότυπο κ.ά. Όλες αυτές τις αποφάσεις πρέπει να τις παίρνεις γρήγορα. Από

την άλλη, το να σε παιδέψει κάποια λέξη αποτελεί μέρος της ομορφιάς της δουλειάς μας που σε βάζει σε ένα κλίμα δημιουργικότητας. Είναι σαν προσπαθείς να λύσεις μια σπαζοκεφαλιά ή ένα σταυρόλεξο.

Ποια θεωρείτε την πιο σημαντική αρετή ενός μεταφραστή;

Εκτιμώ ιδιαίτερα τη σεμνότητα και τη μετριοπάθεια. Δεν μου αρέσει όταν ο μεταφραστής κάνει επιδεικτικά τη δουλειά του. Για παράδειγμα εμμένει σε μια λεξιλαγνεία ή βρίσκοντας εξεζητημένες εκφράσεις. Συνήθως αυτού του τύπου τη μετάφραση την κάνει ο μη επαγγελματίας μεταφραστής που είναι ταυτόχρονα και συγγραφέας και θέλει να επιβεβαιώσει τη δική του ερμηνεία για το κείμενο όπως είπαμε και πριν. Η προσωπική άποψη, παρότι πάντα υπάρχει, δεν πρέπει να τονίζεται. Ο μεταφραστής δεν μπορεί να είναι αόρατος, δεν υπάρχει αυτό, αλλά δεν πρέπει να μπαίνει πάνω από το κείμενο ή τον συγγραφέα.

Μετά από τόσες μεταφράσεις η απόλαυση της ανάγνωσης παραμένει ζωντανή ή την έχει σκοτώσει η επαγγελματική ματιά;

Η αλήθεια είναι ότι απολαμβάνω την ανάγνωση. Αν δεν την απολαμβάνω δεν γίνεται καλή η μετάφραση. Βέβαια, τις περισσότερες φορές είχα την τύχη να μού αρέσουν αυτά που μεταφράζω και μάλιστα αποφεύγω να διαβάζω πρώτα τα βιβλία που θα μεταφράσω, δηλαδή διαβάζω και μεταφράζω ταυτόχρονα, για να μην χάνω τη χαρά του αναγνώστη. Βέβαια μετά από τόση λογοτεχνία σίγουρα εντοπίζεις πιο εύκολα τις αδυναμίες του πρωτότυπου λ.χ. ορθογραφικά ή τυπογραφικά λάθη. Αυτό μειώνει λίγο τη μαγεία του κειμένου.

Διαβάζοντας ξανά παλιές μεταφρά-

σεις σας θα τις “πειράζατε” σήμερα;

Βεβαίως. Πρώτα-πρώτα αλλάζει η γλώσσα. Ιδιωματικές εκφράσεις που χρησιμοποιούσαμε πριν από 10 χρόνια δεν υπάρχουν σήμερα και έχουν μπει άλλες στη θέση τους. Ετσι, κάποιος χρησιμοποιεί την καθημερινή γλώσσα, εφόσον ταίριαζει στο ύφος του συγγραφέα, θα διαπιστώσει αλλαγές. Προσωπικά πιστεύω ότι δεν πρέπει να παραμένει η γλώσσα ίδια και απaráλλακτη. Μου αρέσει η γλώσσα που φτιάχνεται στον δρόμο και την παρακολουθώ ενσωματώνοντας στη δουλειά μου εκφράσεις. Πέρα όμως από τη γλώσσα έχω αλλάξει κι εγώ κι έχω μάθει περισσότερα πράγματα. Συνεπώς βλέπω λάθη τα οποία δεν θα τα έκανα σήμερα. Βέβαια δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν υπάρχει κανένας μεταφραστής αλάνθαστος και θεωρώ μεγάλο λάθος να κρίνουμε τον μεταφραστή από τα λάθη του. Τον μεταφραστή πρέπει να τον κρίνουμε από το στυλ, το ύφος και τις συνειδητές επιλογές του. Οχι από τις αμέλειες ή τις αβλεψίες του.

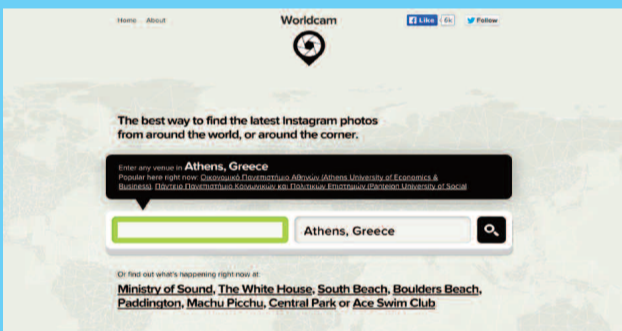
Στα Χανιά θα μιλήσετε με θέμα “Λατινοαμερικάνικη λογοτεχνία και επανάσταση”. Η καλή λογοτεχνία είναι πολιτική;

Σίγουρα δεν υπάρχει μια καλή λογοτεχνία από αντικειμενική σκοπιά. Μπορεί να είναι άλλη η καλή λογοτεχνία για εμένα κι άλλη για εσάς. Πάντως έχει αποδειχθεί ιστορικά ότι τα έργα που άντεξαν στον χρόνο, είχαν να κάνουν όχι μόνο με τις προσωπικές σκέψεις και τον εσωτερικό κόσμο των ανθρώπων, αλλά και με την κοινωνική διάσταση του ανθρώπου. Η “Μαντάμ Μποβαρύ”, ο “Δόκτωρ Ζιβάγκο” ή “Το κόκκινο και το μαύρο” είναι ερωτικές ιστορίες αλλά ουσιαστικά είναι κοινωνικά και πολιτικά και γι’ αυτό τον λόγο διαβάζονται σε όλες τις εποχές.

Αγαπώτε φωτογράφε!

<http://dearphotograph.com>

Φωτογραφίες παλιές, στα σημεία που τραβήχτηκαν τότε, στο τώρα. Αυτή είναι η ιδέα του ιστότοπου που συνδυάζει το παρελθόν με το παρόν με έναν ιδιαίτερο και πολύ ενδιαφέροντα τρόπο. Φανταστείτε μια τοποθεσία του σήμερα, φωτογραφημένη μαζί με μια φωτογραφία που τραβήχτηκε στο ίδιο σημείο χρόνια πριν... Θα δείτε πάρκα, σπίτια, εκκλησίες, και ένα σωρό ακόμα τοποθεσίες με το άρωμα του παλιού να συνυπάρχει με το καινούργιο. Σε άλλες περιπτώσεις ελάχιστα πράγματα έχουν αλλάξει, σε άλλες οι αλλαγές είναι τεράστιες... Όπως και να έχει είναι ένα παιχνίδι του παλιού με το νέο που ιντριγκάρει και θα σας κάνει να “κολλήσετε” αρκετή ώρα στην σελίδα. Και φυσικά, αν το επιθυμείτε, μπορείτε και εσείς να ανεβάσετε τις δικές σας φωτογραφίες.

Παγκόσμια κάμερα

<http://worldcam.am>

Φωτογραφίες από κάθε γωνιά του κόσμου μαζεμένες σε έναν ιστότοπο που φιλοδοξεί να γίνει ο καλύτερος φίλος όσων αγαπούν τη φωτογραφία και όχι μόνο. Λοιπόν εδώ θα βρείτε διάφορες φωτογραφίες που έχουν ανέβει στο Instagram και αλλού, ενώ μπορείτε πάντα να ανεβάζετε και δικές σας “δημιουργίες”. Όσοι πιστοί...

Περί φυσιολογικού... και μη

<http://isitnormal.com>

Είναι νορμάλ να σας αρέσουν οι τηγανητές πατάτες μαζί με παγωτό; Είναι λογικό να “ακούτε” ξανά και ξανά το ίδιο τραγούδι να “παίζει” στο μυαλό σας; Είναι νορμάλ να κλαίτε κάθε φορά που βλέπετε σκυλάκι; Αν σας προβληματίζουν συγκεκριμένες συμπεριφορές σας, αν νομίζετε ότι κάτι από όλα όσα κάνετε είναι λίγο... τραβηγμένα, μπορείτε πάντα να ζητήσετε την “γνώμη του κοινού” μέσα από αυτόν τον ιστότοπο που φιλοδοξεί να βάλει τα πράγματα σε μια σειρά. Εδώ, κλικάρουν όλοι όσοι θέλουν να ποστάρουν τη γνώμη τους για το τι θεωρούν φυσιολογικό και τι όχι και τόσο, αλλά και εκείνοι που θέλουν απλά να ρωτήσουν αν οι συνήθειές τους είναι νορμάλ ή... τραβηγμένες. Αν αισθάνεστε πως χρειάζεστε οποιαδήποτε επιβεβαίωση ή αν απλά θέλετε να “κρυφοκοιτάξετε” σε συνήθειες άλλων, τότε κάντε μια επίσκεψη εδώ.

ΕΛΕΝΗ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ

«Οι περισσότεροι άνθρωποι ονειρεύονται να γνωρίσουν έναν μεγάλο έρωτα. Κάποιοι τα καταφέρνουν, κάποιοι όχι. Το ζητούμενο είναι τι γίνεται στην περίπτωση που τα καταφέρεις να ζήσεις αυτόν τον μεγάλο έρωτα αλλά τον χάσεις...» λέει ο Χανιώτης συγγραφέας Πολυχρόνης Κουτσάκης, με αφορμή το βραβευμένο θεατρικό έργο σε Αγγλία και Αμερική, “Χωρίς εσένα” που παρουσιάζει το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Κρήτης.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΚΟΥΤΣΑΚΗΣ - ΣΤΕΛΛΑ ΣΚΟΡΔΑΡΑ

“Χωρίς εσένα”: Η ιστορία ενός μεγάλου έρωτα και η απώλειά του

Πρόκειται για να θρίλερ αγάπης, που φτάνει τους πρωταγωνιστές σε ακραίες καταστάσεις, προκειμένου να κερδίσουν πίσω τον έρωτα της ζωής τους. Το “Χωρίς εσένα” ανέβηκε για πρώτη φορά τον Μάιο του 2008 στο θέατρο Αμόρε στην Αθήνα. Στην Κρήτη η θεατρική παράσταση παρουσιάζεται για πρώτη φορά σε σκηνοθεσία της Στέλλας Σκορδαρά που προσεγγίζει την παράσταση με τη δική της γυναικεία σκηνοθετική ματιά. Μία ημέρα μετά την πρεμιέρα στα Χανιά, μιλήσαμε με τον συγγραφέα και την σκηνοθέτιδα για την ξεχωριστή αυτή παράσταση και τις ιδιαιτερότητές της...

Ποιο είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της θεατρικής παράστασης;

Πολ. Κουτσάκης: Πρόκειται για μια τελείως διαφορετική παράσταση όπως έχει στηθεί στα Χανιά διότι έχει διαφορετική σκηνοθετική ματιά. Αυτό που προσπαθώ κάθε φορά είναι να πω μια ιστορία που μου αρέσει. Εάν αυτό αρέσει και στον κόσμο έχει καλώς. Όταν ρωτούν τους περισσότερους ανθρώπους τι είναι αυτό που ονειρεύονται, είναι να γνωρίσουν έναν πολύ μεγάλο έρωτα. Κάποιοι τα καταφέρνουν, κάποιοι δεν τα καταφέρνουν. Το ζητούμενο είναι τι γίνεται στην περίπτωση που τα καταφέρεις να ζήσεις αυτόν τον μεγάλο έρωτα αλλά τον χάσεις. Στο εξωτερικό το συγκεκριμένο θεατρικό έχει αποσπάσει αρκετές βραβεύσεις όμως επειδή η παράσταση ανεβαίνει στα Χανιά, στον τόπο καταγωγής μου, έχω ένα παραπάνω άγχος. Το σίγουρο είναι πως, όταν ο κόσμος βγει από το Θέατρο θα είναι φοβερά συγκινημένος, αυτός είναι και ο τελικός στόχος.

Στ. Σκορδαρά: Για μένα ήταν ένα δύσκολο εγχείρημα, διότι ο τρόπος γραφής του θεατρικού έργου είναι αρκετά κινηματογραφικός, δηλαδή αλλάζει συνέχεια σκηνικούς χώρους. Προσπάθησα σύμφωνα με την θεατρική Σχολή που ακολουθώ, το ρώσικο σύστημα, με κυρίαρχο τον ποιητικό ρεαλισμό αλλά και σύμφωνα με το σωματικό θέατρο που έχω διδαχτεί στη Γαλλία, να μεταμορφώσω τον σκηνικό χώρο απλά με το σώμα των ηθοποιών. Όταν διάβασα το έργο σκέφτηκα τι δουλειά έχω εγώ με αυτό αφού μου φάνηκε καθαρά αντρικό. Στη συνέχεια όμως ανακάλυψα που είναι και η δική μου φωνή. Και έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον αυτό το έργο για μια γυναίκα σκηνοθέτιδα, διότι μπορεί να δώσει λίγο παραπάνω φως στους γυναικείους ρόλους, λίγο παραπάνω.

Τι πραγματεύεται το έργο;

Πολ. Κουτσάκης: Το έργο ξεκινά με την απώλεια αυτού του μεγάλου έρωτα, πριν τρία χρόνια. Και ο πρωταγωνιστής για το μόνο που ζει και αναπνέει είναι να μπορεί να την ξανακερδίσει. Το θέμα

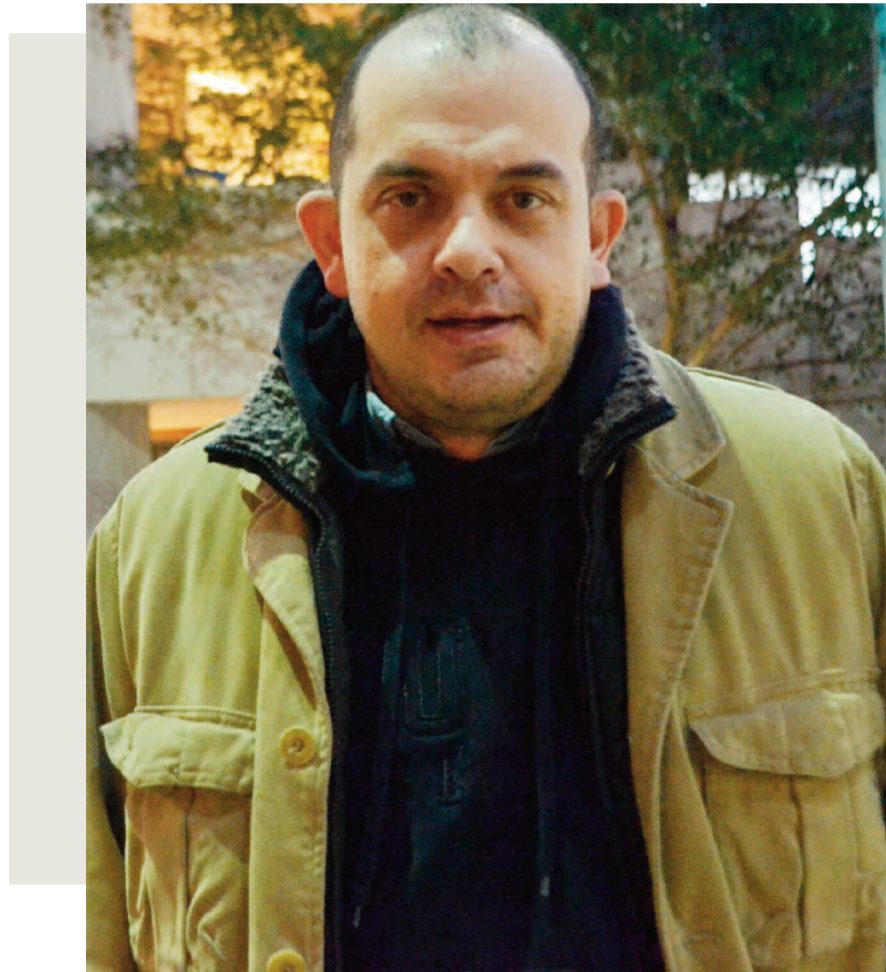
είναι πώς από την στιγμή που εκείνη δεν θέλει να είναι μαζί του, αυτό τον ωθεί να κάνει σχεδόν κάτι εξωπραγματικό, πέρα από τα ανθρώπινα όρια. Και αυτή είναι η ιστορία τους. Θεωρώ πως το έργο έχει και την αντρική και τη γυναικεία ματιά. Επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι είτε έχουν ζήσει έναν μεγάλο έρωτα είτε τον έχουν ονειρευτεί. Σε όποια από τις δύο κατηγορίες και εάν ανήκουν, το να δουν ένα τέτοιο μεγάλο έρωτα επί σκηνής και πού μπορεί να οδηγηθεί κάποιος που τον έζησε, νομίζω ότι θα τους κάνει να ταυτιστούν και να συγκινηθούν.

Στέλλα Σκορδαρά: Το συγκεκριμένο έργο πραγματεύεται την απώλεια μιας μεγάλης αγάπης. Και αυτό που το κάνει ακόμη πιο ενδιαφέρον είναι ότι η υπόθεση μιλάει στο σήμερα, είναι ένα πολύ σύγχρονο έργο. Διότι σε μια εποχή που όλοι λίγο ή πολύ είμαστε αναλώσιμοι, είτε ερωτικά, με την έννοια του ότι κάποιοι όταν χωρίσουν λένε: και τι έγινε, θα βρεθεί άλλος κ.λπ., βλέπεις στο συγκεκριμένο έργο έναν άνθρωπο να επιμένει, επί τρία χρόνια είναι εκεί, στον έρωτα του, στο άλλο του μισό. Είναι τόσο ρομαντικό και παράλληλα σκοτεινό, διότι αναγκάζεται να φτάσει στα άκρα, βγάζοντας μια πολύ σκοτεινή πλευρά του εαυτού του. Η παράσταση “παίζει” πολύ με το σκοτάδι και το φως, το φως που μπορεί να δώσει αγάπη και το σκοτάδι που μπορεί να φέρει ο πόνος της απώλειας.

Βοηθάει το Θέατρο να αντέξουμε λίγο περισσότερο όσα συμβαίνουν γύρω μας τα τελευταία χρόνια και αν ναι, πώς;

Πολ. Κουτσάκης: Νομίζω, πως οποιαδήποτε μορφή Τέχνης αυτό κάνει, σε οποιαδήποτε εποχή και ειδικά τώρα. Το θέατρο ειδικά στην Κρήτη είναι ακόμη ζωντανό κι αυτό οφείλεται στην τεράστια προσφορά του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.Κ. και ιδιαίτερα του Μιχάλη Αεράκη εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Προσωπικά εάν η παράσταση καταφέρει να ξεμπλοκάρει συναισθηματικά τους θεατές σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε, προσφέροντας τους ψυχική ανάταση, θα έχω καταφέρει κάτι. Να δω τον κόσμο συγκινημένο.

Στ. Σκορδαρά: Ναι, βοηθάει μέσα από τα μηνύματα που βγάζει... Για παράδειγμα το συγκεκριμένο θεατρικό έργο στέλνει δύο μηνύματα: το ένα, έχει να κάνει με το πώς μπορεί να φτάσει μέχρι... βλακείας ένας άνθρωπος για τον έρωτα, και το δεύτερο είναι ότι μπορεί μέσα από τη δημιουργία να ξεπεράσεις ακόμη και τον μεγαλύτερο πόνο στη ζωή σου. Νομίζω, πως καθώς βλέπουν το έργο οι θεατές θα νοιώσουν, θα μυρίσουν ζωή, διότι όλοι έχουμε ζήσει τέτοιες στιγμές, πολύ προσωπικές.

Ο Χανιώτης συγγραφέας Πολυχρόνης Κουτσάκης.

Η σκηνοθέτις Στέλλα Σκορδαρά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΑΡΙΔΑΚΗΣΕΛΕΝΗ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Τα καφεκοπτεία έχουν τη δική τους ιστορία

Ο καφές έχει τη δική του ιστορία. Από τον 19ο αιώνα μέχρι και σήμερα, από την παρασκευή και το ψήσιμο του καφέ στο χέρι στη σύγχρονη επεξεργασία του. Το νήμα που συνδέει το χτες με το παρόν επιχειρήσαμε να συνδέσουμε στις σημερινές "διαδρομές" παρουσιάζοντας ορισμένα από πιο σημαντικά "σπίτια του καφέ" για την πόλη των Χανίων.

Αρχοντάκης: Παράδοση στον καλό καφέ

Διασχίζοντας την οδό Μουσούρων στον αριθμό 45, τα πλούσια αρώματα του καφέ την ώρα που "κόβεται" στο καφεκοπτείο Αρχοντάκη, κυριολεκτικά παρασύρουν τις αισθήσεις του περαστικού... Το μικρό κατάστημα λιανικής, που ο Βασίλης και η Ειρήνη Αρχοντάκη, δημιούργησαν με σκληρή δουλειά το 1973 με αγάπη για τον καλό ελληνικό καφέ, μετρά πλέον 42 χρόνια ζωής. Δίνοντας έμφαση στην ποιότητα των μοναδικών προϊόντων και με αφοσίωση στην παράδοση, το καφεκοπτείο κατόρθωσε στο πέρασμα του χρόνου να εδραιωθεί στην τοπική αγορά.

Σήμερα την επιχείρηση συνεχίζει η νεότερη γενιά που μοιράζεται το ίδιο πάθος και όραμα με τους ιδρυτές του καφεκοπτείου. «Ολα ξεκίνησαν με μεράκι για τον καλό καφέ. Η φιλοσοφία μας ήταν και παραμένει η ποιότητα στον ελληνικό καφέ. Το 1973 ξεκινήσαμε ένα παραδοσιακό χαρμάνι το οποίο υφίσταται μέχρι και τώρα» μας λέει ο Ευτύχης Αρχοντάκης, ένα από τα τρία αδέρφια της οικογένειας Αρχοντάκη, που μαζί με τον Μάνθο και την αδερφή τους Δωροθέα συνεχίζουν την επιχείρηση.

Όπως μας εξηγεί ο κ. Αρχοντάκης, από το 1998 λειτουργεί στο Βιοτεχνικό

πάρκο Χανίων το εργοστάσιο παραγωγής και επεξεργασίας καφέ, συνολικής επιφάνειας 1700τ.μ., το οποίο διαθέτει υπερσύγχρονα μηχανήματα ψησίματος, άλεσης και τυποποίησης του καφέ, επιλέγοντας άριστη πρώτη ύλη ωμού καφέ, που εισάγεται απ' ευθείας με τις πιο αυστηρές προδιαγραφές. «Στο εργοστάσιο ο καφές φτάνει ακατέργαστος, έχοντας ακόμη πράσινο χρώμα, και έπειτα ακολουθεί όλη η επεξεργασία, το καβούρδισμα, το άλεσμα και η τυποποίηση» αναφέρει.

Έτσι δημιουργήθηκε το πρώτο φακελάκι ελληνικού Παραδοσιακού καφέ Αρχοντάκη σε συσκευασία των 100gr, 200gr και 500gr. Στο πέρασμα του χρόνου η εταιρεία "Αρχοντάκη" έχει προσθέσει στην γκάμα της και άλλα χαρμάνια ελληνικού καφέ, εκτός από τον παραδοσιακό, όπως τον Χρυσό, τον Διπλό, τον Ελαφρύ, τον Χωρίς Καφεΐνη και τον Βιολογικό, ενώ έχει επεκταθεί και στο ψήσιμο καφέ εσπρέσο, γαλλικού και γαλλικού αρωματικού με την ονομασία ΡΟΕΜ (άρωμα καραμέλα, βανίλια, φουντούκι, σοκολάτα κ.ά.).

«Δεν σταματάμε ποτέ να ψάχνουμε για το καλύτερο χαρμάνι και να το εξελίσσουμε. Γι' αυτό και προσθέσαμε έξι ακόμη χαρμάνια, που εισάγουμε από τη

«Ολα ξεκίνησαν με μεράκι για τον καλό καφέ» μας λέει ο Ευτύχης Αρχοντάκης ένα από τα τρία αδέρφια της οικογένειας Αρχοντάκη, που μαζί με τον Μάνθο και την αδερφή τους Δωροθέα συνεχίζουν την επιχείρηση.

Βραζιλία και που το καθένα αφήνει ένα διαφορετικό άρωμα στον ουρανό» επισημαίνει ο κ. Αρχοντάκης.

Τον ρωτάμε ποιο είναι το μυστικό του καλού καφέ και μας απαντά: «το μυστικό του καλού καφέ είναι η ποιότητα. Για να καταλήξουμε ποιο χαρμάνι θα επιλέξουμε, ψήνουμε και δοκιμάζουμε δεκάδες δείγματα που μας αποστέλλονται από τη Βραζιλία». Η προτίμηση του κανιτώτικου καταναλωτικού κοινού, όλα αυτά τα χρόνια είναι η καλύτερη επιβράβευση καθώς σύμφωνα με τον κ. Αρχοντάκη «ο ελληνικός καφές δεν λείπει από κανένα σπίτι. Είναι μια παράδοση που συνεχίζεται από γενιά σε γενιά. Επίσης έχει αυξηθεί η κατανα-

λωση του καφέ εσπρέσο.

Ο κόσμος έχει αρχίσει να ψάχνει τις γεύσεις. Οι νεότερες ηλικίες από 20-28 ετών προτιμούν τις γεύσεις του γαλλικού καφέ. Το κοινό ανταποκρίνεται και αυτό το βλέπουμε πολύ θετικά».

«Εδώ και μισό αιώνα παραμένουμε πιστοί στην παράδοση του καλού καφέ. Και αυτό δεν σταματάει ποτέ, αλλά συνεχίζεται» αναφέρει ο κ. Αρχοντάκης. Μια παράδοση που επιβραβεύτηκε και στον διεθνή διαγωνισμό IBRIK του Λονδίνου το 2010 όπου η τοπική επιχείρηση έλαβε την τρίτη θέση σε παγκόσμιο επίπεδο για τον καλύτερο ελληνικό καφέ.

Ο κ. Κ. Μανωλικάκης μας δείχνει το βραβείο που είχε πάρει η επιχείρησή του το 1986 από το EBEX για τη συμπλήρωση 100 ετών λειτουργίας τότε.

Μανωλικάκης... από το 1886!

Από τον μεσοπόλεμο μέχρι και σήμερα η παράδοση του καφεκοπτείου Αγκοπ συνεχίζεται αδιάλειπτα. Στη φωτογραφία διακρίνεται οι άνθρωποι του καφεκοπτείου, μεταξύ των οποίων (στο βάθος αριστερά) ο Νίκος Μπολάκης και (πρώτη από τα δεξιά) η κόρη του Ελένη.

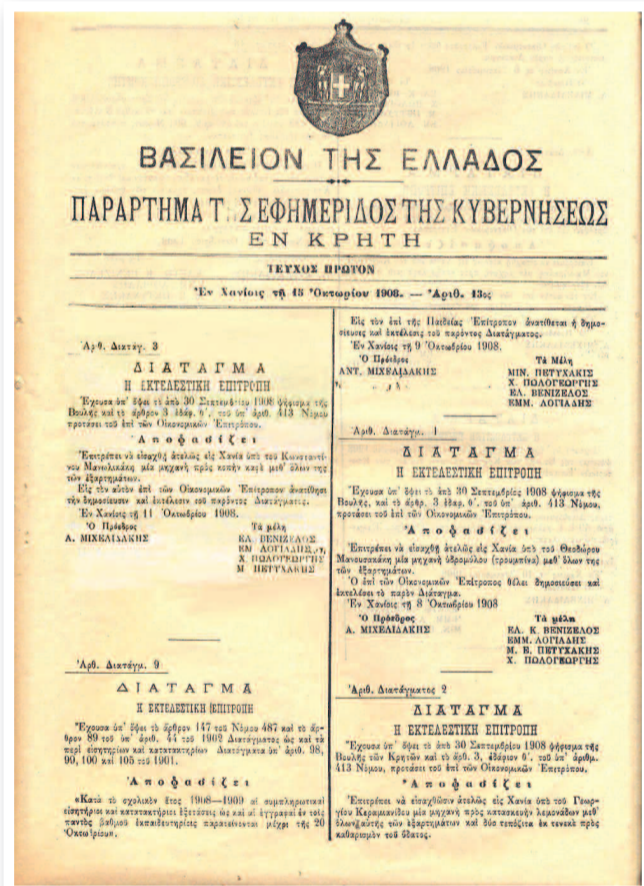

Ένα από τα ιστορικότερα καφεκοπτεία στα Χανιά είναι το καφεκοπτείο "Αγκοπ". Η παρουσία του στην πόλη χρονολογείται πριν ακόμα τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο όταν ο Αρμένιος Αγκοπ Ναζαρέτ Μουραδιάν αποφάσισε να δραστηριοποιηθεί επαγγελματικά ως καφεκόπτης. Λίγο αργότερα, το 1948, ο Αγκοπ θα γίνει συνεταιρός με τον Παναγιώτη Μπολάκη ο οποίος θα αποκτήσει το 50% της εταιρείας, ενώ το 1963 ο παλιός Αρμένιος καφεκόπτης θα φύγει από τη ζωή και ο κυρ-Παναγιώτης θα αποκτήσει ολόκληρη την επιχείρηση.

Στην επίσκεψή μας στο καφεκοπτείο Αγκοπ στην οδό Κριάρη 29, συναντήσαμε τον γιο του Παναγιώτη Μπολάκη, κ. Νίκο Μπολάκη ο οποίος μαζί με την κόρη του Ελένη συνεχίζουν την οικογενειακή παράδοση του καφεκόπτη. «Από την εποχή του πατέρα μου η επιχείρηση έφερε εκτός από καφέ, ζαχαρώδη και μπαχαρικά. Ο καφές ερχόταν από τη Βραζιλία ως επί το πλείστον αλλά υπήρχαν και οι έμποροι από την Αθήνα. Εμείς κάναμε απευθείας εισαγωγές από το 1975, ενώ κάποια είδη που είναι σε μικρότερες ποσότητες τα παίρνουμε από εμπόρους της Αθήνας», εξηγεί ο κ. Νίκος.

Τον ρωτάμε αν την εποχή της παγκοσμιοποίησης ο ελληνικός καφές έχει ακόμα φανατικούς οπαδούς.

«Ο ελληνικός καφές έχει χάσει κάποιους φίλους αλλά παραμένει σε υψηλά επίπεδα.

Ένα αντίγραφο απόφασης της Κρητικής Πολιτείας το 1908 που επιτρέπει στον κ. Κ. Μ. Μανωλικάκη να εισάγει ατελώς μηχανή για την κοπή καφέ, ανάμεσα στους υπογράφοντες και ο Ελ. Βενιζέλος.

Τον τρίτο αιώνα λειτουργίας(!) διανύει η επιχείρηση "Καφές Μανωλικάκη" που από το 1886 λειτουργεί στα Χανιά. «Είναι η παλαιότερη οργανωμένη επιχείρηση στην Κρήτη. Είναι 130 ετών» μας λέει ο Κωστής Μανωλικάκης. Τα προϊόντα που εμπορεύεται η επιχείρηση πολλά, εξειδικεύεται όμως στον καφέ που αποτελούσε για χρόνια το κύριο προϊόν της. «Καφέ εισαγωγής πρωτόφερε ο παππούς μου από τη Βραζιλία. Επειδή στην Κρήτη υπήρχαν πολύ Οθωμανοί μέχρι και την ανταλλαγή πληθυσμών έκανε εισαγωγή και τσάι από την Κευλάνη καθώς το έπιναν πολύ όπως και ζάχαρη από την Κουβά. Ήταν πραγματικά μια πρωτοποριακή και πρότυπη επιχείρηση για τα δεδομένα της εποχής αλλά και για σήμερα ακόμα» τονίζει ο συνομιλητής μας.

Το καφεκοπτείο "Μανωλικάκη" ξεκίνησε να λειτουργεί στον "Κάτωλα" στη συμβολή των οδών Μουσούρων και Τσουδερών. Στη συνέχεια μετακόμισε επί της οδού Μουσούρων όπου και λειτουργήσει για χρόνια, ακολούθησε μια σύντομη μετεγκατάσταση στην περιοχή του Κουμ Καπί για να φτάσει σήμερα να στεγάζεται σε μια σύγχρονη εγκατάσταση στην περιοχή του ΒΙΟΠΑ.

Ο "Καφές Μανωλικάκη" βρίσκεται σε όλα σχεδόν τα καταστήματα της Κρήτης, σε super market και όπως τονίζει ο κ. Κώστας «ποιοτικά είναι εξαιρετικός. Σήμερα η ποιότητα του καφέ είναι καλύτερη από το παρελθόν. Οι ποιοτικές του καφέ που βάζουμε και τα μέσα που χρησιμοποιούμε για να τον επεξεργαστούμε είναι πολύ καλύτερα σε σχέση με το παρελθόν. Χρησιμοποιούμε ποικιλίες καφέ που παλιά δεν είχαμε. Όταν πρωτοήλθα σε ηλικία 25 ετών στο μαγαζί, θυμάμαι να παραγγέλνουμε Rio και Santos από τη Βραζιλία, Ρομπούστα απ' τις Ινδίες. Τώρα; Έχουμε δεκάδες ποικιλίες από Βραζιλία, Αιθιοπία, Ινδία, Κολομβία, Γουατεμάλα, Κόστα Ρίκα, Κένυα κ.ά. Ασύγκριτη ποιότητα και ποσό-

τητα». Όσο για το μέλλον της επιχείρησης ο κ. Μανωλικάκης εμφανίζεται ιδιαίτερα αισιόδοξος παρά τις δυσκολίες της κρίσης. «Είναι δρομολογημένο, κινούμαστε σε πολύ καλή κατεύθυνση» καταλήγει.

Ο Δημήτρης και η Πραξιθέα πριν από 5 χρόνια έκαναν το όνειρό τους πραγματικότητα δημιουργώντας το "Βυζαντινό" και φτιάχνοντας τα δικά τους χαρμάνια για τους μερακλήδες του καφέ.

“Βυζαντινό”... όπως τον παλιό καιρό

Το “Βυζαντινό” επί της οδού Αποκορώνου 51-53 είναι από τα νεότερα καφεκοπτεία που απέκτησαν τα Χανιά. Το όνομά του -όπως μας εξηγούν η Πραξιθέα και ο Δημήτρης Νικολακάκης- το πήρε από την παράδοση του λεγόμενου βυζαντινού καφέ ο οποίος σερβιρόταν με το μπρίκι συνοδεία λουκουμιού...

«Η ιδέα του καφεκοπτείου ξεκίνησε το 2009 αλλά το μαγαζί άρχισε να λειτουργεί τον Γενάρη του 2010» μας λέει η Πραξιθέα και προσθέτει: «Είχαμε κάποιες άλλες δουλειές τόσο εγώ όσο και ο σύζυγός μου, αλλά λόγω κρίσης αναγκαστήκαμε να τις εγκαταλείψουμε».

«Ο καφές καβουρντίζεται εδώ και τα χαρμάνια είναι δική μας επιλογή. Σε ό,τι αφορά τον ελληνικό, καβουρντίζουμε δύο χαρμάνια: τον ξανθό που είναι πιο κλασικός και τον μαύρο που καβουρντίζεται διαφορετικά και αποκτάει άλλη γεύση και άρωμα. Επίσης εδώ καβουρντίζουμε τον εσπρέσο αλλά και τον γαλλικό. Αντίθετα οι ποικιλίες που έρχονται έτοιμες είναι εκείνες που έχουν διάφορα αρώματα, ενώ σε ό,τι αφορά τους ντεκαφεϊνέ είναι επεξεργασμένοι με χρήση νερού και όχι με χημική επεξεργασία», μας εξηγούν.

Τους ρωτάμε για τα γούστα του κόσμου ως προς τον καφέ: «Πριν μερικά χρόνια είχε γίνει ένα “μπαμ” με τον εσπρέσο. Ωστόσο, ο κλασικός καφές του Έλληνα είναι ο ελληνικός. Αυτοί που είναι πραγματικά μερακλήδες του καφέ είναι οπαδοί του ελληνικού καφέ. Από την άλλη, τον εσπρέσο τον προτιμούν μικρότερες ηλικίες, ενώ στον καφέ φίλτρου η κίνηση είναι περισσότερο αυξημένη τον χειμώνα». Ο καλός καφές έχει μυστικά; «Ό,τι και να κάνουμε η πρώτη ύλη, δηλαδή το χαρμάνι, παίζει ρόλο όπως παίζει και το καβούρντισμα. Εξίσου όμως σημαντικό είναι και το ψήσιμο του ελληνικού καφέ. Θέλει σιγανό ψήσιμο και υπομονή», απαντούν, ενώ όταν τους ρωτάμε για το μέλλον του “Βυζαντινού” απαντούν: «Δόξα τω Θεώ με τη στήριξη του κόσμου καταφέραμε να λειτουργούμε όλα αυτά τα χρόνια. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα συνεχίσουμε και θα επιβιώσουμε».

“Πλευράκης”: πάνω από μισό αιώνα καφεκόπτης

Ο καφές αποτελεί οικογενειακή υπόθεση για το καφεκοπτείο “Πλευράκη” καθώς ήδη η επιχείρηση έχει περάσει από τα χέρια 3 διαφορετικών γενεών. Στη φωτογραφία διακρίνεται η κα Αλεξάνδρα Πλευράκη με τους εγγονούς του ιδρυτή της επιχείρησης Κώστα και Αντώνη.

Η οικογένεια Πλευράκη γνωρίζει καλά το άρωμα του καφέ. Από το 1952 μέχρι και σήμερα προσφέρει τα δικά της χαρμάνια στους μερακλήδες του καφέ. Ωστόσο, αρχικά, η τέχνη του καφεκόπτη συνδυαζόταν με τη ζαχαροπλαστική την οποία γνώριζε καλά ο ιδρυτής της επιχείρησης.

«Η επιχείρηση ξεκίνησε να λειτουργεί από το 1952 σε διάφορους χώρους και μαγαζιά. Ο παππούς Θεόφιλος Πλευράκης ήταν ζαχαροπλάστης στο Καστέλι Κισιάμου και όταν μετακόμισε στα Χανιά, πέρα από ζαχαροπλαστική, άρχισε να ασχολείται και με την τέχνη του καφεκόπτη», εξηγεί η κα Αλεξάνδρα Πλευράκη την οποία συναντήσαμε στο κατάστημα της οδού Κυδωνίας 51.

Τα πρώτα χρόνια, ο καφές ήταν μεν το βασικό προϊόν, ωστόσο, επειδή ο Θεόφιλος ήταν ζαχαροπλάστης, το κατάστημα προσέφερε και γλυκά. Από το 1975 και μετά όμως η επιχείρηση λειτουργεί μόνο ως καφεκοπτείο, ενώ το βασικό προϊόν πλαισιώνουν τυποποιημένα ζαχαρώδη, ξηροί καρποί, συμπυκνωμένοι χυμοί που παρασκευάζει η ίδια η επιχείρηση, αλλά και πρώτες ύλες ζαχαροπλαστικής. Στο μεταξύ, τα χρόνια που μεσολάβησαν τα νιάτα του καφεκοπτείου πέρασαν από τα παιδιά του Θεόφιλου, Βασίλη και Γιάννη, στα εγγόνια του, Κώστα και ο Αντώνη.

Ρωτάμε την κα Αλεξάνδρα τι έχει αλλάξει όλα αυτά τα χρόνια στα γούστα του καταναλωτικού κοινού ως προς τον καφέ: «Έχουν αλλάξει πολλά πράγματα. Πρώτα πρώτα παλαιότερα υπήρχε ένα είδος καφέ, ο ελληνικός που λέμε, και το κάθε καφεκοπτείο

έκανε το δικό του χαρμάνι. Σήμερα οι ποικιλίες και τα χαρμάνια είναι πολύ περισσότερα αλλά υπάρχουν και πολλοί και διαφορετικοί τύποι καφέδων: ο στιγμιαίος, ο γαλλικός, ο γαλλικός με άρωμα, οι ντεκαφεϊνέ κ.λπ.

Επίσης, τα γούστα του κόσμου επηρεάζονται από όσα βλέπει στην τηλεόραση ή τις διαφημίσεις. Προ ημερών για παράδειγμα ήρθε μια κυρία και ζήτησε ελληνικό καφέ με γεύση ούζου. Για εμάς βέβαια, όπως ξέρουμε τον ελληνικό καφέ, είναι κάτι αδιανόητο αυτό. Πάντως θεωρώ ότι ο ελληνικός καφές παραμένει κλασική αξία διατηρώντας φίλους σε όλες τις ηλικίες».

Ως παλιά γνώστη του καφέ, ρωτήσαμε την κα Αλεξάνδρα να μας πει το μυστικό του καλού ελληνικού καφέ: «Το μυστικό είναι το μεράκι του καφεκόπτη. Τα μικρά καφεκοπτεία δεν έχουν βιομηχανοποιημένα συστήματα. Ο γιος μου ο Αντώνης ψήνει τον καφέ και τον ψήνει με το μάτι, με την εμπειρία. Χρειάζεται λοιπόν ένα καλό χαρμάνι, καλές ποιότητες και διάφορες ποικιλίες καφέ, αλλά κυρίως χρειάζεται να αγαπάς αυτό που κάνεις».

Η αγάπη για την τέχνη του καφεκόπτη αλλά και το φιλικό κλίμα που υπάρχει ανάμεσα στους πελάτες και τους ανθρώπους της επιχείρησης, αποτελούν για την κα Αλεξάνδρα τις καλύτερες εγγυήσεις για το μέλλον του καφεκοπτείου: «Πιστεύω ότι η επιχείρηση έχει μέλλον γιατί τα παιδιά αγαπάνε αυτό που κάνουν και είμαστε μια οικογενειακή επιχείρηση όπου οι πελάτες μας είναι πρώτα φίλοι» σημειώνει κλείνοντας τη συζήτησή μας η κα Αλεξάνδρα Πλευράκη.

παιδότοπος

Στ' τάξη 14ου Δημ. Σχ. Χανίων

Στην Καέν της Γαλλίας με το "e-Twinning"

Επιμέλεια:
**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ**
Kakatsakis@sch.gr

Καλοί μου φίλοι, καλό Σαββατοκύριακο!
Τις εντυπώσεις κάποιων από τα παιδιά της περυσινής Στ' τάξης του 14ου Δημ. Σχ. Χανίων από ένα πενήνήμερο ταξίδι τους, τον Μάιο του 2014, κατά το διάστημα του εορτασμού της 70ής επετείου της Απόβασης των συμμαχικών Δυνάμεων στη Νορμανδία, στην πόλη Καέν της Γαλλίας, διανθισμένες με σχετικές φωτογραφίες, φιλοξενούμε στον σημερινό Παιδότοπο. Στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος e-Twinning με τίτλο "Wolfing around" η επίσκεψη αυτή, κατά τη διάρκεια της οποίας συναντήθηκαν με μαθητές σχολείων από διάφορες χώρες.

Κι αν μάζεψαν εμπειρίες, κι αν πρόσθεσαν στον πίνακα της ζωής τους φωτεινές πινελιές, κι αν ένιωσαν περήφανα που ανταποκριθηκαν στο πρόγραμμα αυτό τα περυσινά Εκτάκια του 14ου! Ειλικρινά ζηλεύω με την καλή έννοια τις δασκάλες τους, την και υπεύθυνη του Προγράμματος Νεκτα-

ρία Παντελάκη (που μου έδωσε τις πληροφορίες και μου έστειλε το υλικό) και τη Γεωργία Χατζηθεοδωρίδου, όπως και τους γονείς τους Άννα Κωνσταντουδάκη, Σοφία Κώτσογλου, Γιώργο Τζινευράκη και Εμμανουέλα Τσουπάκη που τα συνόδευσαν... Πάντα άξια στη ζωή σας, παιδιά!
Συχαρητήρια και σ' εσάς και στις δασκάλες σας!

**Σας χαιρετώ με αγάπη όλους!
Βαγγέλης Θ. Κακατσάκης, δάσκαλος**

Σημ.: Το e-twinning είναι μια πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που έχει ως στόχο να ενθαρρύνει τα Σχολεία της Ευρώπης να αναπτύξουν συνεργασίες κάνοντας χρήση των Τεχνολογιών της Πληροφορικής.

Το ταξίδι στη Γαλλία ήταν μια υπέροχη και αξέχαστη εμπειρία. Αποκτήσαμε νέους φίλους και ήρθαμε σε επαφή με τον πολιτισμό και την κουλτούρα μιας άλλης χώρας. Κάθε πρωί πηγαίναμε στο σχολείο, όπου παρακολουθούσαμε τα μαθήματα και συμμετείχαμε σε όλες τις δραστηριότητες μαζί με παιδιά από την Πολωνία, την Τουρκία, την Αγγλία και φυσικά τη Γαλλία. Όταν τελείωνε το σχολείο πηγαίναμε στο σπίτι, τρώγαμε όλοι μαζί και μετά παίζαμε με τα παιδιά. Οι γονείς ήταν απίθανοι! Μας είχαν σαν δικά τους παιδιά. Μπορώ να πω πως αν είχα ξανά την ευκαιρία να πάω, θα πήγαινα χωρίς δεύτερη σκέψη. Αν σας δοθεί και εσάς αυτή η δυνατότητα, εκμεταλλευτείτε το!

Αφροδίτη Βασιλογιαννάκη

Οι εντυπώσεις μου από την Καέν της Νορμανδίας είναι πολύ καλές και οι αναμνήσεις ευχάριστες. Για μία εβδομάδα φιλοξενηθήκα στο σπίτι μιας οικογένειας που είχε δύο αγόρια στην ηλικία μου περίπου. Παρότι δεν μιλούσαμε την ίδια γλώσσα κάναμε μαζί ατελείωτες βόλτες, στις οποίες επισκεφτήκαμε τα μνημεία και τα ωραία μέρη του τόπου τους. Βλέπαμε ωραίες εκπομπές στην τηλεόραση και διασκεδάσαμε παίζοντας παιχνίδια στον υπολογιστή. Την Καέν θα τη θυμάμαι πάντα με χαρά.

Γιώργος Κώτσογλου

Οι Έλληνες μαθητές μαζί με τους Γάλλους στο Ecole primaire Charles Huard στη St Martin de Fontenay της Caen.

Το ταξίδι μας στη Γαλλία ήταν μια μοναδική και αξέχαστη εμπειρία. Οι οικογένειες μάς υποδέχτηκαν με τον καλύτερο τρόπο. Στο σπίτι μάς φέρονταν υπέροχα και μας φρόντιζαν σαν να ήμασταν δικά τους παιδιά. Κάναμε πολλές καινούργιες φιλίες και μάθαμε πολλά πράγματα για τον τρόπο ζωής τους. Κάθε πρωί πηγαίναμε στο σχολείο τους και παρακολουθούσαμε το σχολικό πρόγραμμα. Παράλληλα τους μαθαίναμε και εμείς κάποια πράγματα στα ελληνικά. Επίσης πηγαίναμε εκδρομές σε υπέροχα και μαγευτικά

μέρη, όπως το Arromanches museum, όπου παρακολουθήσαμε όλα τα γεγονότα της απόβασης της Νορμανδίας. Ήταν φανταστικό! Μπορώ να πω, πως η Καέν είναι ένα υπέροχο μέρος με πολλές ομορφιές. Αν είχα την ευκαιρία να ξαναπάω δεν θα την έχανα με τίποτα!!

Κοραλένια Πιτσιτάκη

Η επίσκεψη στην Καέν, της Γαλλίας, με το e-Twinning θα μας μείνει αξέχαστη. Η φιλοξενία των Γάλλων φίλων μας, απίστευτη. Από την πρώτη στιγμή που μας υποδέχτηκαν οι οικογένειες που θα μας φιλοξενούσαν σπίτι τους, μας έκαναν να νιώσουμε σαν παιδιά τους. Πηγαίναμε βόλτες, παίζαμε όλοι μαζί διάφορα επιτραπέζια παιχνίδια, μαγειρεύαμε, τραγουδούσαμε, διασκεδάσαμε. Κάθε μέρα πηγαίναμε στο σχολείο, μαζί με τα παιδιά, και παρακολουθούσαμε τα μαθήματα στα γαλλικά αλλά με μερικά παιχνίδια μετάφρασης των δύο γλωσσών. Επισκεφθήκαμε πολλά αξιοθέατα και

Ελένη Τζινευράκη

μνημεία, όπως το Mont Saint-Michel, το μικρό βραχώδες νησάκι όπου συμβαίνει το ασυνήθιστο φαινόμενο της παλίρροιας. Είδαμε το μοναστήρι του Mont Saint-Michel (Μιχαήλ Αρχαγγέλου), αν και έπρεπε να ανεβούμε 500 σκαλοπάτια για να μπούμε στο αβαείο. Όμως άξιζε τον κόπο. Ήταν ένα πραγματικό αριστούργημα. Πραγματικά πιστεύω ότι όποιος θέλει να γνωρίσει ουσιαστικά ένα ξένο τόπο θα πρέπει να συμμετάσχει σε ένα τέτοιο ευρωπαϊκό πρόγραμμα. Μακάρι να έχω ξανά η ευκαιρία να ζήσω κάτι αντίστοιχο!

Αυτό το ταξίδι με μάγεψε. Από την πρώτη στιγμή που έφτασα σε αυτή τη χώρα, ένιωσα σαν το σπίτι μου. Οι άνθρωποι που με φιλοξένησαν με έκαναν να νιώσω σαν ένα μέλος της οικογένειάς τους. Τα αξιοθέατα που είδα ήταν φοβερά. Οι εκπαιδευτικοί του σχολείου που γνώρισα ήταν πολύ φιλόξενοι, χαμογελαστοί. Τα καινούργια φαγητά, που δεν είχα δοκιμάσει ποτέ, μπορώ να πω ότι μου άρεσαν πάρα πολύ. Και βέβαια πέρασα ακόμη καλύτερα επειδή είχα πάει με την παρέα μου, που έκανε όλο το ταξίδι ακόμα πιο ωραίο. Για να ολοκληρώσω θα ήθελα να πω ότι, σε όποιο δοθεί η ευκαιρία να πάει σε μια χώρα που δεν έχει ξαναπάει με ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, μην χάσει αυτήν την ευκαιρία...

Σταμάτης Φραγκομιχελάκης

Στη Γαλλία πέρασαμε φανταστικά. Εκεί που πήγαμε γνωρίσαμε παιδιά από άλλες χώρες και δημιουργήσαμε φιλίες με τα παιδιά που μας φιλοξένησαν σπίτι τους. Ήταν μια εμπειρία της ζωής μας, που κανένας από εμάς δεν θα ξεχάσει ποτέ. Πέρασα τέλεια γιατί ήμουν με όλους μου τους φίλους και την καταπληκτική μας δασκάλα. Ελπίζω και εύχομαι να μου ξαναδοθεί η ευκαιρία για να ζήσω μια τέτοια καταπληκτική εμπειρία.

Νίκος Τσουπάκης

Αφορμή

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

yannis.kalo@gmail.com · no14me.blogspot.gr/

Θιβετιανή ροδακινόπιτα

» Tom Robbins (μτφρ. Γιώργος Μπαρουξής, εκδόσεις Αίολος)

Δεν μπορώ να φανταστώ τίποτα πιο βαρετό απ' το να ξενυχτώ με μια κοπέλα που δεν έχει διαβάσει Ρόμπινς, είπε και πρόσθεσε: «Ίσως, τώρα που το σκέφτομαι ξανά, η αφήγηση ενός μεσήλικα, πρώην bon-viveur και νυν χρεοκοπημένου, που δηλώνει πως γνωρίζει τα πάντα, να είναι πιο βαρετή... ή μάλλον όχι: τα κωμικά στοιχεία θα είναι τόσα πολλά, παρότι, τρωώντας τα προσχήματα, δεν θα μπορείς να γελάσεις. Ζήτηση διευκρινίσεις: εννοείς μια κοπέλα που δεν της αρέσει ο Ρόμπινς φαντάζομαι. Όχι, ακόμα και αν δεν της αρέσει, η ελάχιστη επαφή με τον κόσμο του μπάμπια Τομ αρκεί για να σε διαφθείρει. Ήμουν είκοσι χρονών, δεν είχα διαβάσει Ρόμπινς και τα σεξουαλικά μου κριτήρια δεν ήταν τόσο αυστηρά.

Αργότερα εκείνη τη χρονιά διάβασα τον Τρυποκάρυδο. Εγκεφαλική έκρηξη. Για μένα, σε ένα πακέτο Camel, η πλέον δυναμική εικόνα, μέχρι τότε, ήταν το θανατηφόρο περί καπνίσματος μήνυμα, ούτε κινούμενα φύλλα φοίνικα, ούτε χαρέμια, ούτε ερωτικές ιστορίες. Ενα άψυχο σκίτσο, καμία στερεοσκοπική εμπειρία. Η έκρηξη ήταν εγκεφαλική και όχι συναισθηματική, καθώς προσπαθούσα με όλες μου τις δυνάμεις να ακολουθήσω το αχαλίνωτο άτι της φαντασίας του, λίγες μέρες μετά το τέλος της ανάγνωσης, και αφού η εμπειρία κατακάθισε, εμφανίστηκε και το συναίσθημα: ήταν πρωί. Με τον πρώτο μου μισθό αγόρασα ακόμα τρία βιβλία του, τα υπόλοιπα έγιναν εισιτήρια του τρένου.

Για χρόνια, ο Ρόμπινς ήταν το αντίδοτο μιας φοβίας μου σχετικά με την ανάγνωση. Θα έφτανα, λέει, μια μέρα σε ένα βιβλιοπωλείο και δεν θα έβρισκα κάποιο βιβλίο να με συγκινήσει. Τότε, σκεφτόμουν, θα αγόραζα τον Χορό των επτά πέπλων, το μοναδικό μυθιστόρημα του Αμερικανού συγγραφέα που δεν είχα έως τότε διαβάσει, και έτσι θα κέρδιζα τον

απαραίτητο χρόνο μέχρι να βρω το επόμενο βιβλίο. Φοβία αβάσιμη, δίχως λογική εξήγηση -τι άλλο όμως είναι μια φοβία άραγε;- που πλέον με κάνει και γελάω, όμως τότε μου δημιουργούσε ανασφάλεια.

Πέρυσι, κλείνοντας έναν ακόμα προσωπικό λογαριασμό με το παρελθόν, διάβασα τον Χορό των επτά πέπλων. Λίγες εβδομάδες αργότερα διάβασα το μυθιστόρημα του Pollock "Πάντα ο διάβολος".

Ανάμεσα σε άλλα ανατράπηκε και ο τρόπος που προσέγγιζα έως τότε το έργο του Ρόμπινς. Για μένα ο Ρόμπινς ήταν ένας ικανότατος συγγραφέας, με τρομερή οξυδέρκεια, ασύγκριτη φαντασία και θανατηφόρα αίσθηση του χιούμορ: και συνεχίζει να είναι. Όμως, είναι και κάτι άλλο: η σκοτεινιά των μεσοδυτικών πολιτειών. Αλλωστε: χιούμορ είναι, όταν κανείς παρόλα αυτά γελά. Και ο Ρόμπινς σίγουρα ξέρει να γελά, δίχως να υπεκφεύγει της καθημερινότητας. Το πρίσμα ανάγνωσης μετατοπίστηκε δια παντός.

Πρώτη ανάγνωση, μετά τη μετατόπιση, το τελευταίο του βιβλίο. Δυστυχώς, μάλλον πρόκειται για το οριστικά τελευταίο. Η έκδοσή του ήταν μια έκπληξη, αν και κάπου κάτι είχα διαβάσει σχετικά. Θιβετιανή ροδακινόπιτα, λοιπόν!

Υπάρχουν συγγραφείς, και ο Ρόμπινς είναι αδιαμφισβήτητα ένας απ' αυτούς, που ο τρόπος τους να αφηγούνται μου δημιουργεί τέτοια έξη -έληξη ήθελα να γράψω αλλά η λανθάνουσα γλώσσα κ.τ.λ. κ.τ.λ.- που ό,τι και αν αποφασίσουν να γράψουν και να διηγηθούν, εγώ πρόθυμα θα τους ακολουθήσω. Δεν θυμάμαι ποια μπορεί να ήταν η τελευταία αυτοβιογραφία που διάβασα, δεν είναι το αγαπημένο μου είδος άλλωστε. Όμως, δεύτερη φορά δεν το σκέφτηκα πριν γυρίσω την πρώτη σελίδα. Ο τρόπος με τον οποίο προσλαμβάνει την πραγματικότητα είναι ίσως ό,τι πιο ενδια-

φέρον έχει να επιδείξει το αυτοβιογραφικό ταμείο που κάνει ο μπάμπια Τομ, λίγο πριν από το τέλος. Κανένας διδακτισμός και καμία σπουδαιοφάνεια δεν εισχωρεί, μόνο μια χορταστική λίστα με παρομοιώσεις προστίθεται στις ήδη υπάρχουσες, κάτι που είναι σαν κάτι άλλο και επίσης σαν κάτι άλλο και επιπροσθέτως σαν κάτι άλλο ακόμα και τα λοιπά και τα λοιπά, και το απίστευτο είναι πως καμιά από τις παρομοιώσεις δεν μοιάζει ψεύτικη ή τραβηγμένη, απλώς δεν έτυχε εσύ να κάνεις τη συσχέτιση πριν. Ενα συναίσθημα ευεξίας, να ευεξίας, αυτό είναι το κατάλληλο συναίσθημα για να περιγράψει κανείς την ανάγνωση της Θιβετιανής ροδακινόπιτας, ένα άθροισμα αντιθέτων, κατά τη συμβατική θεωρία, εννοιών, που ως εκ θαύματος ισορροπούν, σε ένα σημείο γεωμετρικά μη αποδεκτό: η ένωση του τραγικού με την ασχήμια, του ρομαντισμού με την σκληρότητα, της φαντασίας με την πραγματικότητα, του μύθου με τον λόγο, του μυαλωμένου με το χαζοχαρούμενο, του ιερού με το βέβηλο. Τυπικός Ρόμπινς, δηλαδή!

Υ.Γ. Τώρα το αποκούμπι δεν μπορεί να είναι άλλο παρά η επιστροφή στον Τρυποκάρυδο.

Βιβλία

Ο χρόνος είναι γρήγορος...

Αγαθοκλή Μαίρη

Εκδόσεις "Φερενίκη"

Αναμνήσεις για πάνω από 50 χρόνια, ξετυλιγμένες διηγηματικά και πασπαλισμένες με χιούμορ εκεί που ταιριάζει, όπως θα τα άκουγε η φιλική παρέα.

Περιηγήσεις και συμβάντα στην Ελλάδα, την Αίγυπτο, το Λονδίνο, την Πράγα, τις Βρυξέλλες, συναντήσεις τότε αναπάντεχες και τότε προγραμματισμένες, με συχνά απρόοπτες εξελίξεις. Εκτός από οικογενειακά στιγμιότυπα, η γνωριμία με την πριγκίπισσα Νταϊάνα, η συνάντηση με το βασιλικό ζεύγος της Ισπανίας, η άρρηκτη φίλια με τον Οδυσσέα Ελύτη, τον κορυφαίο γλύπτη Νοταρά, τον Γεχούντι Μενουκίν -απαράμιλλο αρχιμουσικό και βιολονίστα- αλλά και με πλανόδιους μικροπωλητές -βιοπαλαιστές που κέρδισαν και αυτοί μια ιδιαίτερη σελίδα.

Ο τελευταίος ήρωας

Χατζηδάφνης Μίλτος

Εκδόσεις: Γαβριλίδης

Το λεωφορείο διέσχισε την Όξφορντ Στριτ, έστριψε και ανέβηκε την Μπέικερ Στριτ. Και οι δυο άφησαν το βάρος στις θέσεις λες και όλο το από-

γευμα ρουφούσαν τις κινήσεις τους ή πρόσεχαν τις κινήσεις τους, αποτέλεσμα ενός απροσδιόριστου διαταγμού ή αναστολής. Κοιτούσαν σε διαφορετικά σημεία. Η Γκλόρια μπροστά και ο Τζακ φαινόταν σαν να αριθμεί τις σκιές απ' τα σπίτια και τα φώτα που περνούσαν το πλαϊνό τζάμι. Τα πόδια τους ακουμπούσαν στο ύψος του μηρού. Με κάθε τράνταγμα χώριζαν, αλλά η αίσθηση (σαν μια παρήγορη θέρμη) παρέμενε. Για αρκετή ώρα τίποτα το τουριστικά ενδιαφέρον δεν υπήρχε στη διαδρομή. Μια πόλη σαν όλες τις άλλες. Οι δρόμοι ήταν σχεδόν άδειοι εκείνη την ώρα και πολλά απ' τα διαμερίσματα στις πολυκατοικίες φωτισμένα. Οι άνθρωποι κάνουν τα ίδια πράγματα τις ίδιες ώρες. Δημιουργούν μοστιλιάρια στους δρόμους στις εννιά το πρωί, αδειάζουν τα ψυγεία των σούπερ μάρκετ με τα σάντουιτς στη μία, αναθαρρύνουν στις πέντε που σχολούν και στις 10 νιώθουν κατάκοποι μέχρι το άλλο πρωί.

Η Γκλόρια ένιωσε έξω απ' αυτόν τον κύκλο εκείνο το βράδυ. Σαν να είχε ξεγελάσει την Γκλόρια της καθημερινότητας.

Μην πιστεύεις στην αλήθεια

Ρένα Ρώσση-Ζαΐρη

Εκδόσεις: ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Ήταν μονάχα δεκαέξι χρονών όταν έμεινε έγκυος. Κατά λάθος. Όσο κι αν την πίεσαν να κάνει έκτρωση, εκείνη τα έβαλε με θεούς και δαίμονες για να καταφέρει να κρατήσει το μωρό της, για να καταφέρει να το γεννήσει. Μόνο που το αγοράκι της γεννήθηκε νεκρό.

Παντρεύτηκε, γιατί έτσι έπρεπε. Τον άντρα που ήθελαν οι γονείς της. Ο γάμος της ήταν αποτυχημένος. Χρόνια αργότερα ο άντρας της τα έφτιαξε με μια μικρούλα. Της ζήτησε διαζύγιο. Αφροισώθηκε στην καριέρα της, έγινε πετυχημένη συγγραφέας, ένα βιβλίο της έγινε σίριαλ. Και τότε, για πρώτη φορά στη ζωή της, ερωτεύτηκε. Παράφορα. Έναν άντρα μικρότερο της. Λάθος της. Γιατί προδόθηκε για δεύτερη φορά. Κι όταν κατάφερε και πάλι να σταθεί στα πόδια της, τότε ήταν που έμαθε όλη την αλήθεια. Μια αλήθεια οδυνηρή, ανελέητη, μια αλήθεια που ήταν αδύνατον να την πιστέψει. Γιατί αν την πίστευε...

Το γαϊλάζιο Φουστάνι

Μαυρογιάννης Δ. Ανδρέας

Εκδοτικός Οίκος: Α.Α. Λιβάνη

Η οικονομική κρίση επιβαρύνει περαιτέρω την κλιμακούμενη αστάθεια και νευρικότητα που επιφέρουν οι μεταλλάξεις της ανάπτυξης και ο ψηφιακός κόσμος στην κλι-

ρονομημένη αντίληψη της βολικής καθημερινότητας μιας μεσήλικης κυρίας με τυπική σταδιοδρομία στο δημόσιο. Το μάταιο μα διακαώς επιζητούμενο αίσθημα ασφάλειας, συνώνυμο προβλεψιμότητας και βεβαιότητας, ταλαντεύεται ακόμα περισσότερο από τη μικρή αμφιβολία που ενσταλάζει η τυχαία διασταύρωσή της με μια ζεστή πλιαχτίδα από μια καλή κουβέντα ενός νέου ανθρώπου, λίγες μόνο μέρες πριν αυτός θέσει τέρμα στη ζωή του. Στην αντίπερα όχθη, μια μάνα -η μάνα του- απελπισμένα προσπαθεί κάπου να βρει να κρατηθεί, αναζητώντας τρόπους να μετριάσει την αβάστακτη βεβαιότητα της τραγικής φυγής του. Δύο γυναίκες, με διαμετρικά αντίθετες λογικές, συναισθήματα και βασανιστικά και αφόρητα εσωτερικά υπαρξιακά διλήμματα, συναντώνται, εγκλωβίζονται και βουλιάζουν σε ασάφειες, αντιφάσεις και ερωτήματα που περιστρέφονται και επανέρχονται μοιραία στην αρχέγονη αναζήτηση της συμφιλίωσης του ανθρώπου με το χάος που μας περιβάλλει, με τη ζωή και το θάνατο.

ΣΤΟ Κ.Π.Δ. ΛΕΝΤΑΡΙΑΝΩΝ

Εργαστήρι κατασκευών με θέμα την Ανοιξη

Το Κέντρο Παιδικής Δημιουργίας Λενταριανών του Δ.Ο.ΚΟΙ.Π.Π. του Δήμου Χανίων θα πραγματοποιήσει δημιουργικό εργαστήρι κατασκευών με θέμα την Ανοιξη.

Το εργαστήρι θα πραγματοποιηθεί σήμερα Σάββατο, όπως και στις 28 Μαρτίου και Σάββατο 18 Απριλίου, στις 11π.μ., με τη βοήθεια της υπεύθυνης του Κέντρου.

ΣΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Πλούσιες δραστηριότητες

Πλούσιες δραστηριότητες θα πραγματοποιηθούν στις Παιδικές Εφηβικές Βιβλιοθήκες του Δήμου τις επόμενες ημέρες. Ειδικότερα, σήμερα Σάββατο και ώρα 11 στην Παιδική-Εφηβική Βιβλιοθήκη Δημοτικού Κήπου, παιδιά ηλικίας 5-10 ετών θα έχουν την ευκαιρία να διαβάσουν το βιβλίο "Ο Μικρός Βασιλιάς των Λουλουδιών" του Kveta Pacovska και να

κατασκευάσουν τουλίπες με ανακυκλώσιμα υλικά και εφημερίδες!

Αύριο Κυριακή και ώρα 11 ο φιλόξενος χώρος της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Σταλού περιμένει τους μικρούς του φίλους, ηλικίας 7-12 ετών. Η Μαριέλλεν Σπανουδάκη, κλινικός ψυχολόγος, θα διαβάσει το βιβλίο της Έρας Μουλάκη, "Η παλέτα των συναισθημάτων".

«Ελάτε να "παίξουμε" με την παλέτα των συναισθημάτων» σημειώνεται σε σχετική ανακοίνωση! .

ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΟΚΟΛΟΓΙΑΝΝΗ
aspasia.kokoloyianni@gmail.com

Για ποια γυναικεία φορεσιά

10ο μέρος

ύο εξαρτήματα άμεσα συνδεδεμένα με τις γυναικείες φορεσιές αν και όχι μόνο, είναι η ποδιά και το ζωνάρι. Δεν μπορεί να υπάρξει λαός ή ιστορική εποχή που να διεκδικήσει την πατρότητα αυτών των δύο εξαρτημάτων της ένδυσης καθώς αυτά πληρούν συγκεκριμένους σκοπούς ανά τους αιώνες και ανά τον κόσμο. Η ποδιά αποτελεί τρόπο προστασίας αρχικά του κορμιού και ύστερα των ρούχων. Το ζωνάρι αρχικά και κυρίως σε σχέση με τη μεταγενέστερη ζώνη αποτελεί τρόπο στερέωσης των ενδυμάτων αλλά και στήριξης του κορμού.

...χίλιοι βαστούν/ κρατούν τήν σκέπην τση, τρακόσιοι τήν ποδιάν τση...

Στη γυναικεία φορεσιά της Κρήτης η ποδιά δεν φαίνεται να επέχει τη σημασία ρούχου αλλά εξαρτήματος κάτι που παρατηρείται σε όλα σχεδόν τα νησιά του Αιγαίου. Είναι δηλαδή ένα κομμάτι υφάσματος το οποίο καλείται να προστατέψει τα ρούχα κατά τη διάρκεια των εργασιών (γεωργικών κυρίως ή και άλλων) ή να βοηθήσει στη μεταφορά ελαφρών αντικειμένων, σπανιότερα τής αποδίδεται στολιστικός χαρακτήρας. Μορφολογικά οι ποδιές της Κρήτης τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άντρες είναι ένα ορθογώνιο κομμάτι ύφασμα που μοιάζει σχηματικά μάλλον με την πέτσα-πετσέτα. Ποδιές διαφορετικών σχημάτων αποτελούν μίμηση ξενόφερτων στοιχείων ή μεταγενέστερων φιγουρινικών!

...κι ως ήσαν ποκαμισαρές και με τσοι κουτελίτες, τσοι σούφρες και με τσοι ποδιές και με τσοι πηγουνίτες...

Στην Κρήτη φορέθηκαν τις καθημερινές τόσο από τους άντρες όσο και από τις γυναίκες ποδιές μονόφυλλες υφαντές, βαμβακερές και ριγωτές σε σκούρα συνήθως χρώματα. Ξεχωριστή κατηγορία φαίνεται να αποτελούν οι κόκκινες μονόχρωμες μαλλοβάμβακες ποδιές με ενυφασμένο σχέδιο στην κάτω πλευρά. Κατά την Ιωάννα Παπαντωνίου αυτός ο τύπος ριγωτής υφαντής ποδιάς είναι τόσο χαρακτηριστικός του νησιού που όταν πέρασε στην Πελοπόννησο ονομάστηκε "κρητική".

...φορούν προσέτι κεντητήν εις τον γύρω ποδιά... (Βυζάντιος Χουρμούζης, Κρητικά, εν Αθήναις 1842).

Ειδικότερα οι γυναίκες φορούσαν κατά κανόνα άσπρη, υφαντή, βαμβακερή ποδιά με ενυφασμένα ή και κεντημένα σχέδια στο κάτω μέρος, κάποιες φορές ίσως να υπήρχε και μία λεπτή αλυσίδα σχεδίου στο πάνω μέρος της. Η ποδιά έδενε γύρω από τη μέση με λεπτό υφασμάτινο ή πλεγμένο τσικούρι ή αντίστοιχα κορδονάκια στις δύο πλευρές και ήταν το τελευταίο κομμάτι που έβαζε πάνω της μία γυναίκα ώστε να μπορεί να τη βάζει ή να τη βγάζει εύκολα και ανάλογα με τις ανάγκες της εργασίας της. Ο στολισμός της ποδιάς έστω και της καθημερινής αλλάζει ανάλογα με τον τόπο καταγωγής της φέρουσας και με την επικρατούσα συνήθεια της εποχής.

Και η ποδιά που φόρει είχε σύρμα κι έφεγγε σαν τον ήλιου την ακτίνα.

Προφανώς θα υπήρχαν και ποδιές του λούσου (σύμφωνα με περιγραφές, τεκμήρια ή αναφορές σε κείμενα) για ειδικές περιστάσεις αλλά πάντοτε στη λογική της προστασίας του ρούχου.

Η Ευαγγελία Φραγκάκι υποστηρίζει ότι η ποδιά απέκτησε μεγάλη σημασία όπως και το κέντημά της όταν φορέθηκε για να στολίζει το ακέντητο πια ρούχο (ποκάμισο) της Κρητικής. Φαίνεται πάντως να αποτελεί γεγονός ότι η ποδιά για τη γυναίκα της Κρήτης ήταν πολυτιμότερη αλλά μόνο ως χρηστικό εξάρτημα, συναίνει προς αυτήν την κατεύθυνση η απουσία κοσμημάτων για την ποδιά και των αυστηρών κοινωνικών κανόνων που διέπουν τις ποδιές που φοριόντουσαν από γυναίκες σε άλλες περιοχές της Ελλάδας

Δύο από τις φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν στο The National Geographic Magazine στο τεύχος του Φεβρουαρίου του 1929. Στην πρώτη παρατηρούμε άντρα με ποδιά. Στη δεύτερη η γυναίκα έχει αντικαταστήσει την παραδοσιακή υφαντή ποδιά με άλλη τραπεζιόσχημη από πολυτελές ύφασμα και στολισμένη με στοιχεία επίρραπα (κορδέλες, δαντέλες και κουμπιά του εμπορίου).

(π.χ. Σαρακατσάνες, Βλάχες, Μέγαρη, Εύβοια, Μακεδονία, Θράκη...).

Η χρήση της ποδιάς με το καλό ρούχο μάλλον αποτελεί προσωπική επιλογή και η απεικόνιση γυναικών με ποδιά ακόμη και πάνω σε κεντημένους γύρους (ποδόγυρους, κρεβατόγυρους, καναπεδόγυρους) είναι απολύτως λογική αν αναλογιστούμε το γεωργικό χαρακτήρα της κρητικής κοινωνίας διαχρονικά.

Στην περιγραφή του κρητικού φορέματος «της αγροτικής συνήθειας» που έλαβε όδρο η Σοφία ντα Μολίν από τον Πέτρο Καντανολέοντα, περιλαμβάνονται «...και η ολοκέντητος ποδιά...»

Το δεύτερο εξάρτημα το οποίο εξαρτάται από τη μέση είναι το ζωνάρι ή η ζώνη η οποία εν πολλοίς. Το ζωνάρι βρίσκεται σε άμεση συνάφεια με τη μορφή του ρούχου πάνω στο οποίο θα εφαρμοζόταν και για το οποίο πολλές φορές έχουμε εξαιρετικές περιγραφές αλλά δυστυχώς χωρίς αντίστοιχα ευρήματα (μέχρι στιγμής).

Ψηλή λιανή η μέση της και ζωστρ' από μετάξι... "Η Κρητικοπούλα" (Χατζή Μιχάλη Γιάνναρη).

Η ζώνη-ζωνάρι ανά τους αιώνες είχε πρακτικό χαρακτήρα καθώς στερέωνε τα υφάσματα και διατηρούσε την επιδιωκόμενη μορφή του ρούχου. Για τις γυναίκες ιδιαίτερα είχε τον επιπρόσθετο ρόλο να στηρίζει τη μέση τους και να κρατάει την κοιλιά τους μετά από τη γέννα. Σε πολλούς πολιτισμούς αλλά και σε διάφορες περιοχές της

Ελλάδας επέχει και θέση φυλακτού. Φυσικά και αυτή θα έπρεπε να μελετηθεί υπό το πρίσμα των κοινωνικών αλλά και φυλετικών παραμέτρων που την προσδιόριζαν.

...Φορεί φελλούς στα πόδια τση, ζώνη χρουσή στη μέση...

Ειδικότερα στην Κρήτη πέρα από τις περιγραφές περιηγητών για φορέματα που έφεταν πολύ φαρδιά και άκομψα γύρω από το γυναικείο κορμί και φαίνεται να συμπίπτουν με τα αναγεννησιακής κοψιάς ρούχα, δύο είδη περιγραφών μονοπωλούν τα κείμενα και σχετίζονται με τις αλυσίδες και το μετάξι. Ο Cesare Vecellio θα σχολιάσει το 16ο αι. ότι οι εύπορες χωρικές της Κρήτης φορούν γύρω από τη μέση τους ασπρή αλυσίδα εξαιρετικής τέχνης η οποία κρέμεται πάνω στο φόρεμά τους με δύο ή τρία κουδούνια από το ίδιο μέταλλο. Ενώ λοιπόν καλό θα ήταν να αντιμετωπίσουμε τη μαρτυρία του συγκεκριμένου συγγραφέα με επιφύλαξη δεδομένου ότι δεν είχε ταξιδέψει έρχονται στίχοι όπως για παράδειγμα από το προαναφερθέν ριζιτικό να τον επιβεβαιώσουν αλλά και ο Σπυρίδων Ζαμπέλιος στους Κρητικούς Γάμους που διαδραματίζονται στο β' μισό του 16ου αι. μας αναφέρει ζώνη από χρουσή αλυσίδα που έφτανε έως το έδαφος. «...την δε μέσην, ακριβώς υπό τον κόμβο του προστερνιδίου, περιέζωνεν άλυσιν χρουσή, συναπτομένη επί του στομάχου από ανθρακόλλητον εικόνιον και παραρτώσα τα κροσσωτά παραζωνίδια έως

κρασπέδου». Και παρακάτω το κρητικό φόρεμα της αγροτικής συνήθειας συνοδεύει ζώνη από χρουσή αλυσίδα η οποία επίσης κρέμεται έως το έδαφος αλλά αυτή τη φορά η απόληξη είναι μεταξωτή. «Η δε εκ χρουσής και τριελίκτου σειράδος ζώνη, εξωτικής χρουσουργίας χειροτέκνημα αυτή συνειρμόζετο εις το υπόστερον από στρογγύλον τινά και περιεγλυμμένον πόρπακα, καλούμενον άζουλαν, όθεν διαδουομένη εξέτρεχεν έως κρασπέδων λευσοκοκκίνη βάλανος μεταξωτή». Καθώς πρόκειται μόνο για περιγραφές δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να είμαστε σίγουροι για την ακριβή μορφή του αντικειμένου. Αναλογιζόμενοι την οικονομική κατάσταση του πληθυσμού του νησιού αλλά και την κοινωνική διαστρωμάτωση στα χρόνια της Ενετοκρατίας οι καδένες θα πρέπει να αποτελούσαν πρόνομο συγκεκριμένης κοινωνικής τάξης. Εξίσου γεννά απορίες και η αναφορά του Γρηγορίου Παπαδοπετράκη για ζώνη η οποία ήταν λωρίς χρουσοπίκλτος με αργυροχρυσούς πόρπας (κουσάκια). Η χρουσοπίκλτη ζώνη να είναι ενυφασμένη με χρουσοκλωστές, κεντημένη με τερζήδικο κέντημα όπως και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας, ή απλώς κεντημένη με χρουσοκλωστή; Σε αυτό το σημείο αξίζει να σημειωθεί ότι στις ελληνικές φορεσιές στολισμένα είναι τα κομμάτια ρούχου ή τα μέρη του ρούχου που εκτίθενται σε κοινή θέα. Και αυτές οι πόρπες που μνημονεύονται, πώς ακριβώς ήταν και γιατί

δεν έχει διασωθεί κάποιο δείγμα; Στριζόμενοι στο επισφαλές φωτογραφικό υλικό και σε ελάχιστα κομμάτια που μπορεί να βρεθούν στα μουσεία θα μπορούσαμε να πούμε ότι από τη στιγμή που θα άρχισε να υποχωρεί το αναγεννησιακού τύπου ρούχο, θα άρχισε να δημιουργείται και η ανάγκη για εφαρμογή ζωναριού. Η ανάγκη αυτή θα ήταν πιο έντονη όσο η μέση του ρούχου κατέβαινε πάνω στο στομάχι και αργότερα στην μέση της γυναίκας ή ακόμη περισσότερο όταν διαχωρίστηκε το πανωκόρμι από τη φούστα. Η αντικατάσταση επίσης του αναγεννησιακού φορέματος από το ποκάμισο ίσως να δημιούργησε και την ανάγκη του ζωναριού ώστε αυτό να ορίζει τα μέρη της ενδυμασίας αλλά και να συγκρατεί το ρούχο στη θέση του. Το γυναικείο ζωνάρι θα πρέπει να ακολουθούσε την κατασκευαστική λογική του αντρικού αλλά στενότερο και πιο κοντό. Μεταξωτό, μεταξοβάμβακο, ή από λεπτό μαλλί, δεξιμάτο ή στολισμένο με κάθετες ρίγες, στα τυπικά μπλαβοκόκκινα ή και πιο φωτεινά χρώματα ανάλογα με το γούστο της κάθε γυναίκας, αν λάβουμε υπ' όψιν και κάποια ελάχιστα κομμάτια που έχουν διασωθεί ως τις ημέρες μας. Αποτελεί πεδίο προσφερόμενο για έρευνα η αναζήτηση της σχέσης άμεσα στο ζωνάρι και το αργυρό μπουνιάλο (μαχαιράκι) που ελάμβαναν ως αρραβώνα και φορούσαν οι γυναίκες στη μέση τους...

ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΒΟΛΕΪ ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

Στη “μάχη” των ημιτελικών Α.Ο. Κύδων και ΣΦΠΧ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ
ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥΔΑΚΗ

Εχοντας πλέον ολοκληρωθεί η κανονική περίοδος στον Α' όμιλο του παγκρήτιου πρωταθλήματος βόλεϊ κορασίδων, οι δυο πρώτες ομάδες, δηλαδή ο Α.Ο. Κύδων και ο ΣΦΠΧ, προετοιμάζονται για τα χιαστί ημιτελικά, στα οποία θα αντιμετωπίσουν τη 2η και 1η ομάδα, αντίστοιχα, του Β' ομίλου, με τους αντιπάλους τους να γίνονται γνωστοί μετά την ολοκλήρωση της σημερινής τελευταίας αγωνιστικής.

Α.Ο. Κύδων

ΣΦΠΧ

τον Β' όμιλο, λοιπόν, η Άθλεση έχει εξασφαλίσει την πρόκριση (αφού υπερτερεί σε κάθε ενδεχόμενη ισοβαθμία), ενώ την άλλη προνομιούχο θέση διεκδικούν Μεσσαρά και ΓΕΗ, με το σωματείο των Μοιρών να είναι το φαβορί για να την κατακτήσει.

Επανερχόμενοι στον Α' όμιλο, στον οποίο μετείχαν τα 7 χανιώτικα σωματεία μαζί με 2 από το Ρέθυμνο, κατά γενική ομολογία το επίπεδο των αγώνων ήταν το καλύτερο των

τελευταίων χρόνων, με τέσσερις ομάδες να ξεχωρίζουν από την αρχή, ενώ τρεις αγωνιστικές πριν το φινάλε ξεκαθάρισε η υπόθεση “πρόκριση”, με μια νίκη-έκπληξη που πέτυχε ομάδα αυτουσίαντερ.

Όμως η τελική κατάταξη κρίθηκε την προτελευταία αγωνιστική, οπότε ο Κύδωνας κέρδισε τον ΣΦΠΧ με 3-0 σετ, σκορ με το οποίο είχε πτηθεί στον α' γύρο, αλλά υπερτερώντας στη διαφορά των πόντων (είχε

+12) πήρε αυτός την 1η θέση.

Χωρίς αμφιβολία το συναρπαστικότερο παιχνίδι ήταν αυτό του β' γύρου, ανάμεσα στον Ν.Α.Ο. Σούδας και τον ΣΦΠΧ, που ξεπέρασε σε διάρκεια τις δυόμισι ώρες και τελείωσε 2-3, με τα σετ να είναι 25-22, 20-25, 26-24, 26-28, 10-15.

Όμως εξίσου αμφίρροπα ήταν τα 5 -από τα συνολικά 6 που παίχθηκαν- σετ στις δυο αναμετρήσεις του Κύδωνα με τον ΣΦΠΧ.

Για την παρουσία που είχαν στην κανονική διάρκεια του πρωταθλήματος, αλλά και τα παιχνίδια που ακολουθούν μας μίλησαν οι προπονητές-προπονήτριες των χανιώτικων ομάδων που μετείχαν στον Α' όμιλο.

Οι πέντε “ουδέτεροι” συμφώνησαν ότι οι δυο ομάδες οι οποίες προκρίθηκαν άξιζαν την επιτυχία αυτή, ενώ τόνισαν ότι θα έχουν δύσκολη αποστολή στα ημιτελικά.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ (προπονητής Α.Ο. Κύδων)

«Στόχος μας ήταν να περάσουμε στην τετράδα και αφού τον πετύχαμε σίγουρα είμαι ικανοποιημένος. Οσον αφορά την απόδοση δεν μπορώ να πω το ίδιο, γιατί ξέρω πως τα κορίτσια έχουν πολύ περισσότερες δυνατότητες από αυτές που έδειξαν μέχρι τώρα. Ελπίζω να τις δείξουν στους αγώνες που θα ακολουθήσουν, όπου σίγουρα ο ανταγωνισμός θα είναι μεγαλύτερος, όμως και το κίνητρο για τον παγκρήτιο τίτλο είναι επίσης ισχυρό.

Με βάση τα αποτελέσματα είναι δίκαια η τελική κατάταξη, γενικότερα στον όμιλο μας έγιναν φέτος πολύ καλά παιχνίδια, με τέσσερις δυνατές ομάδες, οι οποίες σε αρκετές περιπτώσεις προσέφεραν και καλό θέαμα. Δεν έχω εικόνα για τη δυναμικότητα των ομάδων του Ηρακλείου, οι οποίες παραδοσιακά είναι καλές. Εμείς από τη μεριά μας θα προσπαθήσουμε να πάμε όσο πιο ψηλά γίνεται και πιστεύω ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να το καταφέρουμε».

ΣΟΦΙΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΗ (προπονήτρια ΣΦΠΧ)

«Από το ξεκίνημα της σεζόν και μετά από μια καλή προετοιμασία που είχαμε κάνει, ήξερα τι μπορούν να αποδώσουν οι παίκτριες και έτσι υπήρχε η αισιοδοξία για μια καλή πορεία. Παιχνίδι με παιχνίδι η ομάδα παρουσίαζε ακόμη καλύτερη εικόνα και με την ολοκλήρωση του α' γύρου φάνηκε ότι μπορούμε να περάσουμε στην επόμενη φάση, κάτι που τελικά έγινε.

Τόσο εμείς, όσο και ο Κύδωνας δείξαμε μεγαλύτερη σταθερότητα και πιστεύω ότι αξίζαμε την πρόκριση, μέσα από ένα σε γενικές γραμμές αρκετά καλό πρωτάθλημα, με τις περισσότερες από τις μισές ομάδες να είναι δυνατές.

Για τα χιαστί παιχνίδια αυτό που εύχομαι πάνω απ' όλα είναι οι αθλήτριές μου να είναι υγιείς, για να μπορέσουν να αποδώσουν αυτό που μπορούν και έτσι να προσπαθήσουν να πετύχουν την καλύτερη δυνατή διάκριση, τόσο για τον Σύλλογο, όσο και για τις ίδιες».

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΑΤΣΟΥ (προπονήτρια Ν.Α.Ο. Σούδας)

«Αν και η ομάδα μας απαρτίζεται ουσιαστικά από παγκορασίδες, αφού μόνο δύο αθλήτριες ανήκουν στην κατηγορία των κορασίδων, μπορούσαμε να έχουμε καλύτερο απολογισμό. Βασικά μας στοίχισε η ήττα στη Σούδα από τον ΣΦΠΧ στο τάι μπρέικ, με τις διαφορές στα σετ να είναι πολύ μικρές, ενώ με τον Παγχανιακό είχαμε πολλές απουσίες, δεν δώσαμε την απαιτούμενη προσοχή και τότε χάσαμε και την τελευταία ελπίδα για πρόκριση.

Όπως είδα τις ομάδες του ομίλου μας, οι δύο που συνεχίζουν ήταν και αυτές που δίκαια ξεχώρισαν στον όμιλο.

Για τους χιαστί αγώνες δεν μπορώ να κάνω προβλέψεις, αλλά εύχομαι το καλύτερο στους δυο συλλόγους των Χανίων».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗΣ (προπονήτης Α.Ο. Ακρωτηρίου)

«Η αλήθεια είναι ότι το περασμένο καλοκαίρι βλέπαμε διαφορετικά το πρωτάθλημα, αφού θεωρούσαμε ότι μπορούμε να είμαστε στην πρώτη δυάδα. Όμως οι απρόβλεπτες απουσίες που προέκυψαν στη συνέχεια, μιας και τέσσερις βασικές μας παίκτριες σταμάτησαν, δεν μας επέτρεψαν να διεκδικήσουμε την πρόκριση, κάτι που πετύχαμε στην κατηγορία των παγκορασίδων, στην οποία δώσαμε το μεγαλύτερο βάρος.

Σύμφωνα με την παρουσία την οποία είχαν στο παρκέ, οι δύο ομάδες που συνεχίζουν ήταν οι πιο καλές, είχαν σταθερή απόδοση και δίκαια προκρίθηκαν.

Τώρα για την επόμενη φάση, τα πράγματα δεν θα είναι εύκολα, θα έχουν και οι δυο "γερή κόντρα" και κατά τη γνώμη μου πιο πολλές πιθανότητες να περάσει στον τελικό έχει ο Κύδωνας».

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΜΟΥΤΣΑΚΗ (προπονήτρια Παγχανιακού)

«Εμείνα πολύ ευχαριστημένη από την πορεία της ομάδας, η οποία ουσιαστικά είναι η παγκορασίδων, αφού μόνο δυο αθλήτριες ανήκαν ηλικιακά στις κορασίδες.

Πήγαμε αρκετά καλά, μπορούσαμε να έχουμε περισσότερες νίκες, ενώ η συμμετοχή στο πρωτάθλημα αυτό έδωσε πολλές εμπειρίες στα κορίτσια, που ήδη τα βοηθούν σε αυτό της μικρότερης ηλικιακής κατηγορίας, στην οποία πιστεύω ότι θα έχουμε ακόμη καλύτερη πορεία.

Κύδωνας και ΣΦΠΧ θεωρώ ότι άξιζαν να συνεχίσουν, είχαν καλύτερες ομάδες, για τον λόγο αυτό άλλωστε έκαναν μόνο μια ήττα, στις μεταξύ τους αναμετρήσεις.

Για την επόμενη φάση δεν μπορώ να πω κάτι περισσότερο εκτός από το να ευχηθώ και στις δυο καλή επιτυχία στο σίγουρα δυσκολότερο έργο που θα έχουν».

ΜΑΡΙΑ ΚΙΛΙΤΖΙΡΑΚΗ (προπονήτρια Αετού)

«Η συμμετοχή μας στην κατηγορία ήταν στο πλαίσιο της προσπάθειας να ενσωματωθούν μέσα από επίσημα παιχνίδια τα νέα κορίτσια που ήρθαν στην ομάδα, η οποία είχε μόνο δύο κορασίδες στη σύνθεσή της.

Ταυτόχρονα, παίζοντας ακόμη περισσότερα παιχνίδια, υπήρξε η δυνατότητα για μια καλύτερη προετοιμασία των παγκορασίδων.

Κατά τη γνώμη μου προκρίθηκαν οι δύο καλύτερες ομάδες, αυτές που έκαναν τις περισσότερες νίκες και βρέθηκαν πιο ψηλά στη βαθμολογία.

Τώρα, στα χιαστί παιχνίδια που ακολουθούν είναι λογικό ότι θα έχουν πολύ πιο δύσκολους και δυνατούς αντιπάλους, άρα θα χρειαστεί ακόμη μεγαλύτερη προσπάθεια και μακάρι να μπορέσουν να κάνουν κάτι καλό».

Βαθμολογίες και επόμενη φάση

Τυπική διαδικασία αποτελεί το σημερινό παιχνίδι του Α' ομίλου, με το οποίο θα ολοκληρωθεί και τυπικά η α' φάση.

Βαθμολογία (σε 16 αγώνες): Κύδων (45-7 σετ, 15 νίκες-1 ήττα) 31, ΣΦΠΧ (45-8, 15-1) 31, Ν.Α.Ο. Σούδας (38-18, 11-5) 27, Α.Ο. Ακρωτηρίου (35-21, 10-6) 26, Αρκάδι (23-31, 7-7) 21, Ν. ΟΠΕΡ* (20-34, 8-6) 22, Παγχανιακός (21-35, 7-7) 21, Αετός* (12-37) 18, Άνεμος (0-48, 0-16) 16. Ν. ΟΠΕΡ και Αετός έχουν αγώνα λιγότερο.

Στον Β' όμιλο, αν δεν υπάρξει κάποια μεγάλη έκπληξη σήμερα, η κατάταξη μπορούμε να πούμε ότι κρίθηκε την προτελευταία αγωνιστική, οπότε η Μεσσαρά νίκησε εντός έδρας με 3-2 τη ΓΕΗ και βρέθηκε στην 1η θέση, υπερισχύοντας στην ισοβαθμία (αφού την κέρδισε 3-0 στις Μοίρες και έχασε 2-3 στο Ηράκλειο) της Άθλεσπ (η οποία στον α' γύρο είχε γνωρίσει εντός έδρας ήττα από τον Σπειακό). Στον α' γύρο η Μεσσαρά είχε πτηθεί 1-3 από τη ΓΕΗ, η οποία έχασε και στα δυο παιχνίδια που έδωσε με την Άθλεσπ (0-3 γηπεδούχος και 1-3 εκτός έδρας).

Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, η Άθλεσπ έχει εξασφαλίσει την πρόκριση, ενώ

για να μείνει εκτός τετράδας η Μεσσαρά θα πρέπει σήμερα να πτηθεί εκτός έδρας από τον Χερρονάσιο και ταυτόχρονα η ΓΕΗ να νικήσει -γηπεδούχος- τον Σπειακό.

Η **βαθμολογία**, στις τρεις πρώτες θέσεις (μετά από 13 αγώνες) έχει ως εξής: Μεσσαρά 24 (36-10 σετ, 11 νίκες -2 ήττες), Άθλεσπ 24 (35-11, 12-2), ΓΕΗ 23 (33-12, 10-3).

Εφόσον κερδίσουν σήμερα Μεσσαρά και Άθλεσπ, τότε 1ο θα παραμείνει το σωματείο των Μοιρών (αφού υπερτερεί στη διαφορά των σετ) και θα παίξει με τον ΣΦΠΧ, ενώ 2η θα είναι η Άθλεσπ, που θα τεθεί αντιμέτωπη με τον Κύδωνα

• Στους χιαστί αγώνες, σύμφωνα με την προκήρυξη, προβλέπονται εντός και εκτός έδρας αναμετρήσεις, με πρώτη έδρα αυτήν της 1ης ομάδας σε κάθε όμιλο. Όπως γίνεται αντιληπτό, σε περίπτωση που έχουμε από μια νίκη θα μετρήσει η διαφορά των σετ ή και των πόντων αν χρειαστεί.

Οι νικήτριες ομάδες προκρίνονται στον τελικό, με τον τίτλο να κρίνεται στις δυο νίκες (δηλαδή θα διεξαχθούν μάξιμουμ τρία παιχνίδια), ενώ η έδρα του πρώτου αγώνα θα καθοριστεί με κλήρωση.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΑΝΟΣ (προπονήτης Ανεμου)

«Η πρώτη συμμετοχή του σωματείου στην κατηγορία ήταν ουσιαστικά μια δοκιμή, θέλαμε οι σχεδόν στο σύνολο τους παγκορασίδες που απαρτίζουν την ομάδα να έχουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη επαφή με το άθλημα, να μάθουν παίζοντας και βέβαια δουλεύοντας στις προπονήσεις να εξελιχθούν τεχνικά, έτσι ώστε τη νέα σεζόν να παρουσιάσουμε ένα πολύ πιο ανταγωνιστικό σύνολο.

Πιστεύω ότι η τελική κατάταξη του ομίλου είναι δίκαιη, αν και περίμενα ότι ο Κύδωνας, που έχει μια πολύ καλή "φουρνιά" αθλητριών, θα τερματίσει αήττητος.

Όσον αφορά τους ημιτελικούς, εύχομαι και στις δυο χανιώτικες ομάδες καλή επιτυχία και μακάρι να έχουμε εκπρόσωπο ή εκπροσώπους στον τελικό, κάτι που βέβαια μόνο εύκολο δεν είναι, αφού οι ομάδες του Ηρακλείου είναι πολύ ισχυρές».

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΣΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Μ **Λατινική ονομασία του βοτάνου είναι *Melissa officinalis* (Μέλισσα η φαρμακευτική) ή Βαλλωτή η μέλαινα. Το συναντάμε με τις ονομασίες αγριομέλισσα, μελισσόχορτο, μελισσοβότανο, κιτρινέλλα και κιτροβάλαμο. Ανήκει στην οικογένεια των Χειλανθών.**

Μελισσόχορτο

Είναι φυτό πολυετές με χαρακτηριστική μυρουδιά λεμονιού. Βλαστοί όρθιοι, που ξεπερνούν τα 100 εκατοστά, διακλαδισμένοι, χνουδωτούς, αδενώδεις. Φύλλα μέχρι 9 εκατοστά, ελαφρώς τριχωτά, ωσειδή, βαθιά οδοντωτά, με αμβλεία ή καρδιοειδή βάση. Σπόνδυλοι με άνθη οδοντωτά με κοντό μίσχο, αντίθετα, που σκεπάζονται από αδενώδες τρίχωμα (από τους αδένες αυτούς βγαίνει το αιθέριο έλαιο), κιτρινωπά, μετατρέπόμενα σε λευκά ή ρόδινα κατά την ωρίμαση. Οι ρίζες του φυτού είναι ινώδεις, νηματώδεις και στρογγυλές.

Ιστορικά στοιχεία

Βότανο γνωστό από την αρχαιότητα. Είναι η Μελιττίς του Διοσκουρίδου. Άλλες ονομασίες που είχε την αρχαιότητα ήταν μελιττίδα, μελιτταίον, μελόφυλον και μελισσοβότανο. Οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι το χρησιμοποιούσαν για τις πληγές και τα τσιμπήματα των φιδιών.

Ο Παράκελσος (1493-1541) το ονόμαζε "ελιξίριο της ζωής" και ο Εβελιν έγραφε το 1679 ότι το μελισσόχορτο είναι διαμάντι για τον εγκέφαλο, δυναμώνει τη μνήμη και διώχνει δραστηρικά την μελαγχολία, ενώ ο Τζέραλντ έλεγε ότι ανακουφίζει την καρδιά και διώχνει τη λύπη μακριά.

Κατά τον μεσαίωνα έφτιαχναν με αυτό ένα δημοφιλές ελιξίριο νεότητας. Ο Μ. Μεσεγκέ έγραφε "Ερωτευμένοι που σας τρώνε οι ανησυχίες, πατεράδες γεμάτοι έγνοιες, γυναίκες βασανισμένες από οικονομικά αδιέξοδα και αντιζηλους, όλοι εσείς οι απελπισμένοι και καταπονημένοι από την ζωή, πιείτε από αυτό το μαγικό φίλτρο και θα ξαναβρείτε τη χαρά της ζωής».

Οι Αραβες αναγνώρισαν τις αρετές του και του έδωσαν το όνομα "φίλος της καρδιάς".

Τη μέλισσα την καλλιεργούσαν οι μελισσοκόμοι κοντά στα μελίσσια τους και όταν ήθελαν να πιάσουν κανένα σμάρι και να το τοποθετήσουν σε κυψέλη, προηγουμένως έτριβαν το

εσωτερικό της κυψέλης με μερικά φύλλα Μέλισσας. Η ωραία μυρωδιά τους, προσέλκυε τις μέλισσες και χώνονταν στην κυψέλη ομαδικά.

Συστατικά-χαρακτήρας

Το Μελισσοβότανο περιέχει είναι πτητικό έλαιο μέχρι 0,2% (το οποίο περιέχει κιτράλη, κιτρονελάλη, οξικό εστέρα ευγενόλης, γερανιόλη και άλλες ουσίες) πολυφαινόλες, ταννίνες, φυτικές χρωστικές, τριτερπενοειδή, πικρή ουσία, φλαβονοειδή και ροζμαρινικό οξύ.

Ανθιση - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Ανθίζει από τον Ιούνιο έως τον Αύγουστο. Για θεραπευτικούς σκοπούς χρησιμοποιούνται τα φύλλα, τα οποία μαζεύονται προσεκτικά προ της ανθοφορίας. Για την παραγωγή αιθέριου ελαίου ή αρωματικού νερού, τα φυτά κόβονται λίγες ημέρες πριν ανθίσουν, με ουρανό ξάστερο και όταν περάσει το ρόδισμα της αυγής, γιατί όταν τα φυτά έχουν υγρασία και κοπούν, μαυρίζουν όταν ξεραθούν και πρέπει να μην μείνουν, αλλά να μεταφερθούν αμέσως για να μην αλλοιωθούν. Η συλλογή γίνεται από τέλη Μαΐου μέχρι αρχές Ιουνίου και από τέλος Ιουλίου μέχρι τις αρχές Δεκεμβρίου.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Η δράση του βοτάνου είναι κατασταλτική, αντικαταθλιπτική, διεγείρει το πεπτικό, χαλαρώνει τα περιφερικά αιμοφόρα αγγεία, ιδρωταγωγό, χαλαρώνει και αποκαθιστά το νευρικό σύστημα, δρα εναντίον των ιών και βακτηριδίων και είναι άφυσος και σπασμολυτικό.

Τα μέρη του φυτού που χρησιμοποιούμε είναι κατ' αρχάς τα φύλλα που είναι ευεργετικά για την κατάθλιψη και την ένταση. Έχουν επίσης φυσώδεις ιδιότητες κατά συνέπεια είναι ιδανικό για όσους υποφέρουν από πεπτικές διαταραχές όταν έχουν στεναχώρια ή άγχος. Το μελισσό-

χορτο είναι δροσιστικό και έτσι τα φύλλα του είναι καλά για εμπύρετα κρουολογήματα. Επίσης με νωπά φύλλα μπορούμε να φτιάξουμε ένα δροσιστικό ρόφημα το καλοκαίρι. Έχει εμπνευστικές ιδιότητες και ανακουφίζει από τους πόνους της περιόδου.

Εξωτερικά το βότανο χρησιμοποιείται σε πληγές και επώδυνα πρηξίματα. Έχει αντιβακτηριακές ιδιότητες και είναι αποτελεσματική κατά των μαγουλάδων, του επικειλίου έρπη και άλλων ιών.

Το αιθέριο έλαιο του μελισσόχορτου έχει τις ίδιες ιδιότητες με τα φύλλα, αλλά είναι πολύ πιο ισχυρό. Με λίγες μόνο σταγόνες μπορούμε να φτιάξουμε ένα πολύ ισχυρό αντίδοτο για την κατάθλιψη.

Άλλες εφαρμογές που έχει αυτό το θαυμάσιο βότανο είναι σαν αλοιφή που την χρησιμοποι-

ούμε για ερεθισμούς, δαγκώματα εντόμων ή για να απωθούμε τα έντομα.

Συνδυάζεται καλά με χαμομήλι και λυκίσκο για τη νευρική δυσπεψία και ανορεξία, για την κατάθλιψη με το μποράγκο και για την νευρική πίεση με το δενδρολίβανο.

Παρασκευή και δοσολογία

Παρασκευάζεται ως έγχυμα. Ρίχνουμε ένα φλιτζάνι βραστό νερό σε μία κουταλιά της σούπας ξηρό βότανο και το αφήνουμε σκεπασμένο για 15 λεπτά, ταρακουνώντας το κατά διαστήματα. Σουρώνουμε και πίνουμε 2 με 3 φορές την ημέρα. Αν θέλουμε το γλυκαίνουμε με μέλι.

Προφυλάξεις

Δεν αναφέρονται παρενέργειες. Τηρούμε την συνιστώμενη δοσολογία.

Υ.Γ: Όλα τα προηγούμενα άρθρα της στήλης μπορούμε να τα βρούμε στη διεύθυνση www.herb.gr.

Επίσης αν κάποιος φίλος αναγνώστης γνωρίζει οποιαδήποτε θεραπευτική ιδιότητα βοτάνου του τόπου μας που δεν είναι ευρέως γνωστή ή έχει κάποιο ερώτημα μπορεί να το απευθύνει στην ηλεκτρονική διεύθυνση skounatsos11@gmail.com